

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

KARA KUVVET
LERİNİN 607.
KURULUŞ
YIL DÖNÜMÜ.

KOMÜNİZM

ORDUMUZ

30 HAZİRAN 1970

SAYI: 22

Milletin Sesi

Aziz Yeniden Millî Mücadeleciler!

Yirmi iki sayıdır çıkarmaya çalıştığımız Yeniden Millî Mücadele, Türk basın hayatında artık yerine oturmuş bir mecmuadır. Elinizdeki bu haftalık yayın organı, siz de takdir edersiniz ki ticarî bir gaye için çıkmamaktadır.

Tarihinin en karanlık günlerine getirilmiş olan milletimiz; yarasını saracak müşfik bir ele, ümitlerini pekiştirecek imanlı ve şuurlu bir mücadeleye her günden daha muhtaçtır. Koca bir imparatorluğun varisi olanlar ne yazık ki tamamen millet düşmanlarının oyunlarına düşürülmüş, kandırılmıştır. Ona bütün düşmanları unutturulmuştur.

Sevgili milletimiz kendini de, düşmanını da daha iyi tanısin ki, haysiyet, şeref, din, devlet ve namus ayaklar altında perişan olmasın.

Yeniden Millî Mücadeleyi sırf bu ulvî gayeler için çıkarıyoruz. Bir grubun geceli, gündüzlü çalışmalarıyla elinize geçebilen bu haftalık yayın organı, davasını bundan sonra da azimle yürütecektir.

Yalnız, okuyucularımıza biz şimdiye kadar daima bildiğimizi; inceleyip, araştırıp öğrendiklerimizi verdik. Okuyucularımızın da bize anlatacakları, söyleyecekleri, soracakları meseleler vardır. Var, çünkü mecmuamızın çıktığından itibaren bize gelen mektuplar ve yazılar o kadar yığıldı ki sormayın. Bu mektupların içi güzel duygu, fikir ve samimiyetle dolu. Kâh bizi gülündürüyor, kâh üzüyor, kâh ağlatıyor. Okuyucularımız zaman oluyor en hayati meseleleri soruyor, cevap istiyorlar. Türkiye'nin dört bir bucağı Edirne'den, Hakkari'den, Erzurum'dan gönderilen mektuplar, broşürler bizi son derece memnun ediyor.

Artık bu haliyle Yeniden Millî Mücadele aziz okuyucularıyla bir aile, bir kardeşlik grubu haline gelmiştir.

Onun bizden istekleri olduğu gibi, bizim de ondan istek ve dileklerimiz olacak tür.

Bizden istenenlerin en başında mecmuada okuyuculara da bir köşenin ayrılmasıdır. Bu ihtiyacı biz şimdiye kadar çok hissettik. Fakat mecmuacılıktaki bazı acemiliklerimiz, mündericatinin çokluğu buna bir türlü imkân vermedi. Biz de tefrikalarımızdan birinin bitimini bekledik. Mec-

muanın en kıymetli sayfalarından birini sırf okuyucularımızın mektuplarına, yazılarına, şiirlerine ayıralım dedik. Eh, ne yapalım, nasib bu zamanmış.

Bundan böyle bu sayfa sizin sayfanız. Okuyucularımızın şimdiye kadar bize gönderdikleri güzel şiirler var. Öyle kuvvetli bir imanla yazılmışlar ki okuyan mutlaka coşar. Öyle hislileri var ki insan okur, meys olur, üzülür. Bunun yanında gelen nesir yazıları makaleler var. Onlar da güzel. Vatanımızın en uzak diya-ya aynı fikir ve imanın mücadelesini sürdüğü ni duyunca insan nasıl sevinmez.

Bu sayfaya «MİLLET KÜRSÜSÜ» dedik. Çünkü burada tamamen milletimizin derdleri, ızdırapları sergilenecek. Doğuda, batıda, vatanın her köşesinde dile gelmiş acılar, ifadesini bu sayfada bulacak.

Okuyucu kardeşlerimiz bize bulundukları yerlerde olup biten vakiaları, komünistlerin çalışmalarını haber verirlerse çok iyi olur.

Ayrıca dikkatle hazırlanmış röportajlar, incelemeler, makaleler, bize gönderilirse neşretmeye çalışacağız.

Bütün bunların yanında bizden bazı sorulara cevaplar isteniyor. Sorulan soruların, mecmuamızın sayfalarında cevaplanılabilecek cinsten olması icabeder.

Asırların ihmalıyla buhranlar içine sürüklenmiş olan şerefli milletin kurtuluş mücadelesini sağlam bir doktrin, strateji ve plâna oturtmak isteyen Mücadele Birliği hakkında malumat isteyenlere de acizane cevaplar verilmeye çalışılacaktır.

Millet düşmanlarının bütün plânlarını açığa çıkaran Yeniden Millî Mücadele, millete bağlı olanları sevindirirken; komünistleri, masonları ve bir takım hasetçileri çılgına çevirmektedir. Her ne yaparlarsa yapsınlar, bu mücadele hakkın mücadelesidir. Milletın mücadelesidir. Yürür.

NOT :

Bu sayfa için gönderilecek yazı şiir ve mektupların her hangi bir karışıklığa meydan verilmemesi için:

Yeniden Millî Mücadele

«Millet Kürsüsü»

Babıali Cad. 50/4

Cağaloğlu / İstanbul
şeklinde gönderilmesini rica ederiz.

ğında iken çelik çomak oynuyor, arada bir de padişaha, dine, mukaddesata küfür üzerine tertiplenmiş tarih derslerimizi ezberliyorduk. İşte mecmuanızı tanıma hikâyesi böyle.

Muntazaman aldığım her sayıyı evde birlikte okuyoruz. Başhusus hastahane nöbetçi kağıdığım günler odamda, gece bir-lere kadar zevkle hazla okuyorum. Bu kadar büyük problemleri böylesine güzel yazan kalemler sahipleri kim acaba?

Burada senelerin emeği mahsulü bir bina satın alarak cami yaptık. Dinî günler ve pazarları toplanıyor. İbadet ediyor, konuşuyoruz. Ekseriyeti Pakistanlı olmak üzere her milletten müslüman var. Ramazanda her hafta orada birlikte yeni İslâm cemiyetinin reisi Kıbrıslı bir mühendistir. Çocuklar için kur'an dersi de veriliyor. Burada başta katolikler olmak şartıyla ermeni, musevi, ortadoks her millet çocuklarını haftada iki gün kendi teşkilatları ile tertiplenmiş dinî müesseselere göndererek, has dinini öğretiyorlar. İşte bir senedir bu adet, müslüman çocuklarına da nasip oldu. Sonra körpe çocuğuna eskiki yazıyı öğreten örümcek kafalı mürteci diye bağırarak yazarak küfreden de yok Aksine takdir ediliyor.

İşte bu günler sayıları yüzleri bulan bu güzel müslüman çocuklarını İslâm atmosferi içinde temiz hava teneffüsü ederek cıvıldaşıyor, oynamaları seyre değer.

Mekteplerde, mahkûmuş gibi boynu bükük, tedbirli ve daima çekingen gezen bu çocukları, o gün cami avlusunda zaptedemiyoruz. Evlerinde oldukları her hallerinden belli oluyor. Benim çocuklarım «oradan çıkınca nesemiz artıyor» diye iddia ediyorlar. Toplulukları birbirine bağlayan hakiki bağın ne olduğu aşikâr görülüyor. Diyarı küf-

rün muhtelif mekteplerine ser-pilmiş ezandan, vatandan uzakta bu İslâm yavrularının bazen mektepten çıkışlarını seyrediyorum. Yüzlerce talebe arasında onları yüzlerindeki esrarlı İslâm nakışından tanırız.

Burada din adamlarına olan saygıyı, hürmeti gördükçe gözümün önüne basınıma «ağın-dan salıyalar akan, boynuna tesbih geçirilmiş, ayakları çarıklı, eşkiya yahut adam azmanı şeklinde» karikatürize ettikleri zavallı hocalarımız geliyor. Papazlar, uzun küppeleri ve yerde sürünen tesbihleri ile yolda görününce, halk hürmetle eğilip yol veriyorlar. Ben talebe iken yolda bir sarıklı hoca görmüştüm de yer yerinden oynamıştı.

Bir kaç sene evvel bir papaz kilisede günah çıkarırken hücrede bir genç kıza iftial etti. Bir başkası gecein on ikisinde araba içinde bir kadınla uygunsuz halde yakalandı. Basma as'a ak setmediği gibi kapanıp gitti.

Acaba bunun milyonda birini de olsa bir kul olan hoca yapardı ne olurdu? Basınıma yalnız hocanın kendisine değil bütün hocalara, dine, İslâma ve peygamberine toplu halde küfür etmez miydi? Ben talebe iken İstanbul'un, başından kaza geçen bir hocasına dair hikâyeyi hatırlıyorum. «Evden çıkarken, hapse girerken, tartaklanırken, sakalı bıyığı ve saçları kesilirken hakim huzurunda ifade verirken, yuhalanırken...» boy, boy, tip tip resimleri: basın mal görmüş, bağrıbi gibi işi gücü terketmiş bu işe eğilmisti. Öyle ki, bu hikâyeyi buradaki Ermeni vatandaşlar dahi duymuşlar, «Assalar da böyle yapmasalardı» diyorlar.

Ben, dört sene evvel aradığım bir pozisyonu hastahane de tedavi ettiğim bir papaz tavassutu ile bulmuştum.

Berber çalıştığım hocalardan (Devamı 14. sahifede)

Sancaklar Düşmeyecek

Söz verdik millete, yemin ettik Allah'a
Bu iman sönmeyecek, düşmeyecek Sancaklar
Her silkiniste millet, her kalkışta şaha
Daha da yükselecek, düşmeyecek Sancaklar.

★

Kara kara zincirler vurulup, bağlansa da eller
Türkistandan esaret kokusu getirse de yeller
Aksa da kanımız al al olsa da seller
Düşmedi ilelebet düşmeyecek Sancaklar.

★

Bütün sahib orduları bize etse de sefer
Hakkındır Hakk'a inananların olacak zafer
Kesilse dizlerde derman kalmasa gözlerde fer
Sağ yumruk inmeyecek düşmeyecek Sancaklar

★

Bir kanlı kılıçtır o, dolaşacak elden ele
Malazgirt'te açıldı Mohaç'ta geldi dile
Moskofla mason tekrar, tekrar birleşse bile
Fatihler yılmayacak düşmeyecek Sancaklar

★

Haykır milletim! Tekbirler kaplasın her yanı
Millî Devlet saracak o sayısız yararı
Bütün dünyayı kaplasa da vahudinin yılanı
Bu iman sönmeyecek düşmeyecek Sancaklar.

11 NİSAN 1970

Muhterem Efendim

Aşağıya Kanada'dan gönderilmiş olan Sayın Dr. Edib Memişoğlu'nun kıymetli mektubunu koyuyoruz. Türkiye'mizde mevcut din aleyhtarlığının, dışımızdaki bir ülkeden anlatılışı içimizdeki gafilleri uyarmaya yeter mi bilmiyoruz.

Montreal 17 Haz. 1970
Muhterem efendim,

Ben, Kanada'ya dahiliye ihtisası yapmak üzere gelmişken, mektebe burada başlayan çocuklarımızın tahsil durumundaki

ayarsızlık yüzünden bu okyanus aşırı Yeni Dünyaya çakılı kalmış bulunuyorum. Kısmet olursa, bir iki seneye kadar dö-neceğiz.

Nefis yazılarla süslü, mukad-desat, milliyet, mücadele ve i-lim fışkıran güzel mecmuanızı daha doğrusu mecmuamızı, geçen aylarda Türkiye seyahatim-de Amasya otobüsü içerisinde ta-nımak fırsatını buldum. Yanım-da genç, sevimli, dinamik ve her haliyle uyanık bir mektep-talebesi oturuyordu. Elindeki broşürler tomarından bu otobüs-teki yolculara sunmak gayreti-içinde olan bu çocuğu dolgun

gözlerle süzdüm. İçimden belki «din simsarlarını yaştırmaya-lım yobazları ezelim, irtica hort-luyor... şeklinde mutemet be-yannamelerdir» diyordum. Bir-tane de bana verdi. Kim oldu-ğunu anladım. Yol boyunca ko-nuştuk.

— Adın ne? Ne yapıyor-sun? diye sorduğumda isminin Ulvi Kabakçı olduğunu, İmam Hatip talebesi olduğunu, haya-tını mücadele yoluna vakfettiği-ni söyledi. Dinî inanç ve bilgi-leri dışında, ansiklopedik malu-matı da tatminkâr olan bu uya-nık çocuğa baktıkça kendi çocuk-luğumu düşündüm; biz onun ça-

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî MİLLÎ DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 22

★
SAHİBİ

Ömer Ziva Belviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOC

★

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBÂLİ

YILMAZ KARAOĞLU

SELİM ARKOÇ

NECMEDDİN TURİNAY

SABAHAADDİN ERİŞ

★

İDARE YERİ

Babiâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

★

Flatı : 150 kuruş.

Dizgi :

ŞEN · AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu · İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

Millî Mücadelede dikkat edeceğimiz hususlar

Millî ızdırabın dinmesi, mağlûbiyetlerimizin son bulmasının ilk şartı, Beynelmîl Yahudiliğin açık ve gizli hakimiyetine son vermek üzere milletin, millî kadroların öncülüğünde, demokratik yollarla iktidara geçmesinden başka değildir.

Hiç bir sosyal, siyasî ve iktisadî ıslahat hareketi bir devlet politikası haline gelmedikçe milletin kurtuluşundan bahsedilemez. Bir hareket, milletin gücü ile iktidara geçmek ve hayatı ıslah etmek hedefini sarîh olarak açıklamadıkça, başarı imkânından, daima mahrum demektir. İktidarı millileştirmek ve düzeni ıslah etmek hedefini sarîh bir hedef haline getirmemiş hareket mağlûbiyetle yüz yüze demektir.

Bu hedef, hareketi, siyasî bir mücadelenin sevk ve idare edicisi haline getirir. Millî ızdırabı dindirmek gayesinde olan bir hareketin hedefi ekonomik şartları ıslah, yahut ahlâkî mükemmelleştirme gibi (siyasî iktidarı ele geçirme gibi bir hedef yanında) mevzî kalmaya mahkum ve ancak devlet gücünün verimli istiraki ile temin edilebilecek bir hedefi temel hedef sayamaz.

1683 den beri görülen ıslahat hareketleri diğer zaafırlarının yanında, bu noksanlığı da bir illet gibi taşıyorlardı.

Millî bir hareket için zarurî olan bu temel şarttan başka, zafer şartları şunlardır Millî ızdırabı dindirmek ulvî gayesini taşıyan bir hareket, milletin açık ve gizli düşmanlarını daima karşısında bulacaktır.

Bunlar basta Beynelmîl Yahudilik olmak üzere, Yahudiliğin emrinde ihanetlerini devam ettiren teşekküllerle birlikte, bu günkü köhnemiş gayri millî sistemin devamında menfaati bulunan, her türlü ahlâk endişesinden mahrum olanlar, korkaklar, benciller ve hareketten rahatsız olan tembellerdir. Hareketin suurlu düşmanı yanında bu hissi reaksiyonlarını unutmamalıdır.

Hareket beynelmîl yahudiliğin plânı ve son derece suurlu husumeti ile birlikte anlayışsızlıklara, hissi reaksiyonlara karşı koymaya mecbur olacaktır. Bu sebeple bir millî mücadele hareketi, herkesin alkışları ve yaşa havkırışları arasında değil, bitmek bilmez kin, ihtiras, iftira ve husumet dalgalarını yara yara ilerleyeceğini unutmamalıdır. Bir hareketin büyüklüğü ilk anlarda karşılaştığı husumet fırtınasının derecesi ile ölçülebilir. En büyük hareketler hemen daima muhittlerinin anlayışsızlığı ile karşı karşıya kalmışlardır.

Bu düşman propagandasının yanında mukavemetler, ekseriyetle insan yapısının zaafından

doğmaktadır. İnsanların ekserisi içlerinde yaşadıkları şartlara bağlı olarak hisseder ve düşünürler. ızdırapların katmerleştiği anlarda bile insan, elindeki küçük imkânların kaybolması tehlikesinden çekinir. İnsanların ekserisinde görüldükleri ile düşünme alışkanlığı, saadet vadeden bir imanı ve hareketi anlamaya ekseriya manidir. Ancak yüksek ruhlı kuvvetlere sahip, derin imana malik ve cesur insanlar yeni bir inkılâp hareketinin manasını kavrayabilir.

İnsan ve cemiyet yapısının bu kanununu unutulmamalıdır. İnsan yapısının bu ifadesi kolay ve çabuk zafer hayallerini reddettiği gibi, insan ve cemiyet realitesini kavrayan ve isabetli tedbirler alan bir hareketin, zafer anahtarı olur. Bunu şöyle özetlemek doğrudur. Cemiyet ve reaksiyonlarını ne mübalağa etmeli, ne de küçümsemelidir. Cemiyetin bugünkü hasta durumu içinde cesur, liyakatlı, ruhça yüksek ve imanca sağlam fertlerinin daima bir azınlık olduğu unutulmamalıdır. İşte bir hareketin çekirdeğini bu yüksek iman, irade, cesaret ve karar sahipleri teşkil edebilir. Ve etmelidir.

Millî ızdırabın dinmesi ve milleti yokoluşa götüren şartların ortadan kaldırılması, ancak milletin görülmemiş bozgununun sorumlusu beynelmîl yahudiliğin ve yordakırlarının hakimiyetinin yok olmasıyla mümkündür. Bu mesut netice ise ancak mücadele ile gerçekleşir. Bir saadet hayali temennilerle değil, mücadele ile hayat bulabilir. Milletin yok oluşuna dur demek, ancak milletin iç ve dış düşmanlarının mağlûbiyeti ile mümkündür. Bu da ancak mücadele ile gerçekleşir. Hiç bir millet yaşama hakkını temennilerle ve düşmanın lütufları ile teminat altına almamıştır.

Mücadele, milletin yokoluşa giden yıkılışına mani olmanın temelidir. Ancak mücadelenin zaferle bitmesi hiç istisna tanımayan şartlara bağlıdır. Bu şartları sövle ifade etmek doğrudur. Zafer haklı bir Doktrinin, doğru bir metodun ısıkt tuttuğu sağlam bir politikanın çizdiği ve düşmandan üstün bir stratejinin gösterdiği ve ehil bir kadronun yönettiği millet mücadelesidir. Mücadelenin zafer şartını teskil eden bu şartlar kesindir.

Karşılaştığı problemleri doğru olarak çözecek güçte ve haklılıkta bir doktrine ve metoda sahip olmayan, düşman stratejisini asan bir strateji takip etmeyen, mücadelesini bütün mağlûbiyetleri ve ızdırabı dindirmeye varayışlı bir tek hedefte toplamayan; düşmanı tanıyan, hilelerini bilen, ehil bir kadronun sevk ve idaresinden mahrum her hareket mağlûbiyet çukuruna yuvarlanmaktan başka bir akıbeti hayal etmemelidir.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

Üniversitedeki boykot ve işgal hadiselerinde olsun, Sendikalar kanunundaki değişikliklerde olsun, devamlı iki yüzlü siyaset takibeden. C.H.P.'nin genel başkanı...

CHP'İN İKİ YÜZLÜ POLİTİKASI :

Bu milleti, bu milletin değerlerine bağlı olanları düşündüren son olaylar iyice göstermiştir ki, milletimiz sahipsizdir. Türkiye'de milletin kaderini tehdit eden hadiseler cereyan etmektedir. Bugün marksistler, yıllardan beri CHP tarafından ken dilerine hazırlanan bir ortam içinde hareket etmektedirler. Vakıalar şahittir ki, yıllardan beri bu milletin dinine, devletine, ahlakına, imanına düşmanlığını göstermiş olanlar bu gün de millete düşmanlıkta devam ediyorlar. Millî menfaatleri değil ken di politik menfaatlerini düşünen CHP'in; memleketimizde geniş kardeş kavgalarına yol açan, Ahmeti Ahmet'e, Mehmet'i Mehmet'e kırdıran, işçilerimizin komünist militanların tahriki ile sokağa dökülmesine vesile olan 274 ve 275 sayılı sendikalar kanunun değiştirilmesinde kaypak davranışı ve iki yüzlülüğü milletin gözünden kaçırmıştır.

AP, CHP ve GP'in ittifakiyle meclisten çıkan kanun bizzat CHP Sakarya milletvekili ve merkez yönetim kurulu üyesi Hayrettin Ulusal ve 16 arkadaşı ile Yozgat Milletvekili Abdullah Baştürk tarafından meclise sevk edilmiştir. Ve meclise zev kedilen bu tasarının kanunlaşmasında C. H.P. müsbet oy kullanmıştır. CHP milletvekilleri tarafından meclise sevk edilen bu tasarı önce CHP meclis yönetim kuruluna verilmiş daha sonra da tasarı hakkında CHP meclis yönetim kurulunun görüşleri alınmak için bir yazı gönderilmiş ve 275 sayılı toplu iş sözleşmesi ile grev ve lokavt kanununun değiştirilmesini isteyen bu tasarının meclise sevkinde, CHP merkez yönetim kurulu adına CHP'in «gecekondu» genel sekreteri Bülent Ecevit ve merkez yürütme üyeleri tarafından mahsur görülmediği bildirilmiştir.

GECEKONDU GENEL SEKRETERİ NE DEDİ ?

Kendisini gizlemeğe çalışan, fakat asıl yeri TİP olan gecekondu Genel Sekreteri Ecevit, işçiyi Beynelmillel Yahudiliğin sermayesine ve yahudi zihniyetindeki gafilere kul köle edecek bu tasarının lehinde bir tutum sahibi idi. «Sayın arkadaşlarım iki sendika bir araya gelip federasyon kurmuş diyelim. Eğer bu federasyon o iş kolundaki işçilerin çoğunluğunu teşkil etmiyorsa zaten işçilerin haklarını korumak bakımından müessir olmayacaktır. İşçilerin söyledikleri gibi teşkilatlanmalarına a-

Sendikalar kanununda CHP'nin oyunları

zami imkan vermek, büyük bir iyi niyet işareti olmakla beraber, sendikaların bölünmesine yol açılmasının da bazı tehlikeleri vardır. Bir iş kolundaki işçilerin 1/3' ünü temsil eden sendikalar bir araya geldikleri zaman federasyon kurmaları kuvvetli, güçlü ve derli toplu, sendikacılık bakımından daha uygun olacağı kanaatindeyiz. «Bu sözleri CHP'in solcu gecekondu genel sekreteri Ecevit 1963 yılında söylemişti ve TÜRK-İS'in 8. Genel Kongresinde aynı yaveleri piyasaya sürmüştü.

Ne var ki CHP hakkında milletin hük mü hiç de yanlış değildir. Zira CHP ve solcu sekreteri Ecevit hemen rota değiştirerek yoldaşlarının safında yer almıştır.

Temiz millet evlatlarını kızıl emellerine alet etmek için ve işçinin sırtına basarak vatanımızı, milletimizi Beynelmillel Sionizmin icadı kızılara peşkeş çekmek için kurulmuş Rusya'nın beşinci kolu gibi vazife gören DİSK'in bu kanuna karşı olan görüşünü yansıtan bir bildirisi Ulus Gazetesinin manşetinde yer almıştır. Daha sonra zevahiri kurtarmak için, Ulus Gazetesinin DİSK'e bağlı işçiler tarafından işgal edildiği ve işgalin kalkması için Ecevit tarafından bildirinin gazeteye konulduğu haberi uydurulmuştur.

Ancak uçurulan bu haber de, gerçek yüzünü saklamaya yetmiyecekti. Hadiseler gösteriyor ki Ecevit memleketimizde solun çöpleneceği bir havayı yıllardır hazırlayan, her milli kıpırdanışı «irtica» damgasıyla karalamaya çalışan, millettan kopmuş CHP'nin gönlünü sola satmış, milleti hafife alan ve işçiyi aldatıldığını sanan gecekondu sekreterini millet iyice tanımıştır.

CHP HANGİ YOLDA İLERLEYECEK

CHP her zaman iki yüzlü politika takip edegelmiştir. Seçimlerde ayağı yere değen CHP ve İnönü, seçimlerin neticesinde derhal fikir değiştirmiş, önceleri açık bir Amerikan aleyhtarlığı yapan, petrol şirketleriyle mücadeleye girişen, NATO'ya şiddetle karşı çıkan İnönü ve CHP bir anda fikrini değiştirmiş «NATO'dan çıkmayalım. Amerika'ya çatmayalım.» şeklinde demeçler vermeğe başlamıştır.

İki yıl evvel dünyada başlatılan ve Fransa'da De Gaulle'ün düşürülmesiyle neticelendirilen komünist hareketleri örnek alan, Lenin ve Mao'dan talimatlı kızılar, memleket dertlerini istismar ederek ve üniversite reformunu kendilerine para vana yaparak kızıl emellerine doğru ilerlerken; aslında millet ideolojisinin cemiyet hayatımızı tanzim vazifesinin ortadan kaldırılmasıyla su yüzüne çıkan buhranımızı, yanlış izah eden marxist gençlerin hareketlerini İnönü ve Ecevit haklı göstermeye çalışıyor ve o zaman İnönü «Boykotla işgal aynı şeydir.» diyordu. Aradan az bir zaman geçtikten sonra işgal ve boykotu tasvip eden ve gençleri haklı çıkaran İnönü, işgalin karşısında olduğunu söylüyor. Hat ta daha da ileri giderek Y. D. M. M. Akademisinde solcuları «haytalar, serseriler, devrim yobazları» diye sert bir dille itham ediyordu. Fakat bu hal devam etmez. İki yüzlü politika hemen tezgahlanmaya başlar. İnönü, millet aleyhine ne zaman bir planlı hazırlığa girilmişse «irtica» yaygarasını basar ve milleti «yobazlıkla» itham eder. Ve böylece hainane ve sinsi bir plânla solun çalışmasına ortam hazırlanmış olur. Millet düşmanları kismuklarını ku-

sarlar, şomazlılar millete kovalar dolusu hakareti reva görürler. Bunlar İnönü'nün gölgesinde yapılan azizlikler değil mi ?

CHP'DE FİKİR AYRILIKLARI

CHP'nin bünyesindeki buhran, son sendikalar kanununda yapılacak değişiklikteki iki yüzlü tutumuyla iyice açığa çıkmıştır. Bu hal bizzat CHP ortak gurubu İçel milletvekili Celal Kargılı sendikalar kanunu tasarısı hakkında partinin çeşitli organ ve yetkili kişilerinin gelişme içinde olduğunu söylemesi ve genel görüşme açılmasını istemesiyle gözler önüne çıkmıştır. Bu gelişme devam edecek ve bünyesinde sol ideoloji taşıyan her kuruluş ve teşkilat yok oluşunu bizzat kendisi hazırlıyacaktır. Bu bir kanuniyettir. Zira millete dayanma yan hiçbir hareket muvaffak olamaz. Her günkü tutumu ile, millettan devamlı kopan CHP çok zaman can çekistirecektir. Milletimiz; dinini, devletini, korumaya azimlidir. Solun gelişmesine, hareket etmesine imkan hazırlayan kızıl faaliyetlere zemin hazırlayan, marxizme çanak tutan bu tip partileri ve solcu genel sekreterleri unutmayacaktır.

BU TİP PARTİLERİN AKİBETİ

Önümüzdeki yıllar, milletimizin içinden çıkacak milli kadroların zafer günleri olacaktır. Sahte politikacıların, iki yüzlü siyasilerin iğrenç yüzlerini; ipleri mason localarının elinde olan gayri milli basın ne kadar gizlemeğe çalışırsa çalışsın, gerçekten milli mücadeleye bağlı milletimiz bu ihanetleri ibretle seyrediyor.

Bu milletin eli kolu olan işçimiz, ken disini istismar edenlere karşı şuurlu bir mücadeleye girecek, işçimiz de kendisinin davasını ne «kızıl sendikaların» ne de «sarı sendikaların» çözemiyeceğini biliyor. O emperyalizmin beyni olan siyonizme mücadele bağrını açacak olan milli sendikalar toparlanacak. O zaman ise iki yüzlü CHP politikası işçiyi istismar edip kandıramıyacaktır. Ve milleti, işçisiyle, köylü söyle, memuruyla, askeriyle hayal edilen ideallerine götürmenin yolu olan millî politika millet evlatları tarafından mutlaka kurulacaktır.

O zaman milleti aldatanların, onun hayatıyla kumar oynayanların akıbeti pek iyi olmayacak!

Sözde, 274 sayılı sendikalar kanununu protesto etmek gayesiyle, komünistler tarafından fabrikalardan zorla çıkartılan masum işçiler kanunsuz olarak Vilayet'e yürürlerken.

Kuruluşunun 607. yılını kutladığımız şerefli Kara Kuvvetleri bir geçit töreninde.

Karakuvvetlerimizin kuruluş yıldönümünde HALK ORDUSU DEĞİL MİLLÎ ORDU

Bir hafta evvel cereyan eden kanlı hadiseler komünistlerin hainane niyetlerini ortaya koymuş ve kafalardaki tereddüdü şüpheye mahal bırakmayacak derecede izale etmiştir.

Hadiseler sırasında Yunan sürülerinden daha şırretçe mehmecîye saldırmışlar, iğrenç tecavüzlerine mani olduğu için komünist sloganlarla tahkire cüret etmişlerdir. Sıkı yönetimin ilânı bazı komünistlerin ve komünist yuvalarının askeri idarece takip edilmesinden gocunan Bizim Radyo ve diğer komünist propaganda vasıtaları ve içimizdeki ajanlar tam bir ihanetle orduya olan düşmanlıklarını ortaya koymuşlardır.

Uzun zamandan beri «demir ökçelerin şakırtısı geliyor» diye tahkir ettikleri ordu, millet düşmanı komünistlere gerekli ders verince şimdiye kadar gizledikleri ve çekindikleri fiili ve fikri husumetlerini açığa vurmuşlardır. Bu münasebetle komünistlerin ordu hakkındaki kanaatlerinin acilen bilinmesinde fayda vardır.

BİZE GÖRE ORDU

Ordu bir grup insanın bir araya gelerek tesadüfen teşkil ettikleri bir topluluk değildir. Millet varlığının korunması için vazgeçilmez ideolojik bir güçtür. Tesadüfi değil, iradi; muvakkat değil, devamlı bir kuvvettir.

Ordu eğitimini tamamlamış, bir kadroya bağlı olarak hareket eden disipline edilmiş ideolojik insan topluluğudur. Kaynağı millet olan, vazifesi de milleti her türlü iç ve dış tecavüzlere karşı korumakla vazifeli bulunan, milletin en zinde kuvvetidir. Ordu, milletin karşısında ona hükmeden kuvvet değil, onunla kaynaşmış en temiz ve kahraman evlâtlarını sinesinde toplayan baba ocağıdır. Yani bize göre ordu üniformalı millettir. Onun için millettten ayrı düşünülemez.

Kaynağının millet oluşu ve milleti her türlü tecavüzlere karşı korumakla vazifeli bulunuşu ordumuzun milli olduğunu ortaya koyar. Ordumuz tarihi seyri içerisinde daima millî bir karakter arz etmiştir. Milleti korumada kullandığı vasıtaların millî olmayışı neticeyi değiştirmez.

Nasıl bir hareketin gerçekten millî olduğunu gösteren; kullandığı vasıtalarından

ziyade bu vasıtaların kullanış tarzı ve gayesi ise, ordumuzun kullandığı silâh ve vasıtaların yerli ve millî olmaması onun millîlik vasfına hâlel getirmez. Vasıtaların da millî oluşu en arzu edilen şeydir. Fakat müesseselerin değerlendirilişinde esas kriter vasıtalar değil, o müesseseye hakim olan ideolojidir. Bu yönüyle ordumuz her zaman millî olmuştur.

Ordunun millîliğinden doğan bu hususiyet komünistlerce benimsenmediği için «Halk Ordusu» nu dikmenin özlemi ve gayreti içindedirler. Çünkü komünizmin her memlekette karşısında bulunduğu güç o memleketlerin millî ordularıdır.

HALK ORDUSU NEDİR ?

Halk ordusu, bugünkü millî ordunun yerine ikame edilecek olan, canilerden, harp kacaklarından, hapishane firarilerinden, homoseksüellerden, ahlâksızlardan meydana velen komünist militanlar topluluğudur. Ve ideolojik karakteri millî değil, marksisttir. Vazifesi milleti korumak değil, Beynelmilel Yahudiliğin yıkım aleti olan komünizmin dünyada jandarmalığını yapmaktır. Rusya'yı, Çekoslavya'yı işgale sevkeden bu anlayıştır. Yoksa Rus vatanı herhangi bir tehlikeye maruz kalmış değildir.

Komünistlere göre bugünkü ordu burjuvanın menfaatlerini koruduğu, onu himaye ettiği için «Burjuva Ordusu» dur. Ve mutlaka tasviyesi lâzımdır. Sokaklarda «Yaşasın Halk Ordusu» diye şarlatanlık edenlerin gerçek niyeti budur. Bu durum Mücadele Birliği tarafından farkedilip komünistlerin iplikleri pazara çıkarılınca «Halk Ordusu» sloganını mümkün mertebe açıktan kullanmamaya gayret etmişlerdir.

KOMÜNİSTLERİN ORTAK CEPHE TAKTİKLERİ

Her ne kadar bu ordu halk düşmanı burjuva menfaatlerinin hizmetkârı ise de karşı cepheye alınabilecek bir güç de değildir. Bu bakımdan Türkiye'deki komünistler de orduyu, kuracakları müşterek cepheye ittifak edecekleri bir kuvvet olarak görmüşlerdir. İttifaklar samimiyete değil de menfaate dayandığı; devamlı değil ittifak zaruri kılan şartlar mevcut oldukça devam edeceği için ordu ile komü-

nizmin iktidara gelişine kadar ittifak yapıp sonra da tasfiye edilecek bir sınıf olarak mütalaa edilmektedir.

Çünkü ideolojiler bağdaşmaz. Bir ideoloji kendi bünyesinde diğer bir ideolojiye hayat hakkı tanımaz. Hal böyle olunca orduya hakim olan millîet ideolojisi elbette komünizm ile bağdaşmayacaktır, o müesseseye ideolojisi ile beraber bertaraf edilecektir.

Bu hakikatler komünistlerce şöyle ifade edilmektedir. «Toplumumuzda sağlam ne varsa, millîci ne varsa, şehir ve köy emekçisiyle, şehir ve köy küçük burjuvazisiyle, asker, sivil, aydın zümresiyle hiç değilse bir süre için ittifak kurulmalıdır.» (Türk Solu 14 Mayıs 1968)

İfadelerin sarahatinden anlaşılmaktadır ki asker, cemiyetin diğer zümreleriyle birlikte bu korkunç hedef için komünizm namına döğüşürülecektir.

Komünist cephe teşkilâtına karşı çıkanlar itham edilerek deniliyor ki «Bu güç birliğine yan çizip direnen her kişi ve her örgüt ister maskeli, ister maskesiz olsun Finans - Kapital ajanıdır. Hele onların işi bitiktir.» (Lenin, Hikmet Kıvılcımlı 7 Mayıs 1968 Türk Solu)

Komünistlere göre Türk ordusu, pis emellerine alet olmadığı, onlarla ittifaka yanaşmadığı için Finans Kapital ajanıdır ve tasfiyesi icap eder. Onun için alınan ta limat mucibince «Millî Orduya» «Burjuva Ordusu» diye hakaretler geliyor. Bunun en bariz ifadeleri aşağıya alınmıştır.

«20 yıldır süregelen yardımlara, yardım adı altındaki beyin yıkamalara, «Komünizm tehlikesi» adıyla yaratılan umacılarla rağmen Türk Silahlı Kuvvetlerinin gövdesi bağımsızlıktan ve devrimden yana bir halk ordusu olmak özünü yitirmemiştir. Türk ordusunu bağımlı kılan, egemen sınıfların temsilcisi olan politikacılar ve onların dümen suyunda sürüklenen bazı yüksek komutanlardır. (Ant dergisi 5 Şubat 1969)

Yukarıdaki ifadeler ancak Rus ajanı millî ordu düşmanı bir soysuzun hezeyanlarıdır.

Bu tasfiyenin nasıl yapıldığına bir misal olmak üzere 1919 Rusya'sında cereyan eden tüyler ürpertici bir vakıayı naklede lim:

Rus Yahudilerinden ve Yahudi Lenin'in silâh arkadaşlarından Vorosilof diyor ki: «1919 yılında teslim oldukları takdirde gerek kendilerinin ve gerekse eşleri ile ailelerinin tekrar evlerine müsaade edeceğim vadiyle Kiev'de 11.000 çar subayını teslim olmaya ikna etmişim. Sözümde kanarak teslim olmaları üzerine 11.000 su (Devamı 14. sayfede)

Mücadele

Birliği

İstanbul

Sancağı

Başkanının

görüşleri

ÖĞRENCİLER
VE GENÇLİK
LİDERLERİ
DAVALARINI
ANLATIYOR

DÜŞMAN
KARDEŞLER

DERLEYEN: Erol Gönenc

Yılmaz Karaoğlu sorularımızı cevaplandırdı

'Millî olmayan

eğitim
sistemi

Mücadele Birliği İstanbul Sancağı Başkanı Yılmaz Karaoğlu ile bir röportaj yapan Akşam gazetesinin manşeti.

Anarşinin sonu iç harptir

«1968 yılı Haziranından beri Türkiye'de üniversiteler ilim yapılan yerler olmaktan çıkıp, komünist eşkiyaların kanunî kamp yapma ve sığınak yeri olmuştur. Bunda, üniversite rektör ve dekanlarının mesuliyeti büyüktür. Ancak meydana gelen anarşi hareketleri bütün milleti huzursuz etmektedir. Bu hususta millete bir sebep göstermek durumunda olanlar buhram, «sağ-sol çatışması» olarak takdim ediyorlar. Ortada bir «sağ-sol çatışması» değil; komünist terörü vardır. Beynelmilel masonluğun ve komünizmin emrinde olan basın ve bütün yetkililer hadiseleri tamamen yanlış takdim etmekte olup, zihinleri bulandırma hedefi gütmektedirler.

Unutulmasın ki, bu meselelerde bir hayli tecrübeye sahip olan milletimiz; dostunu, düşmanını ayırdeder hale gelmiştir.

Mevcut anarşinin sebeplerini araştıran Akşam gazetesinin muhabirlerinden Erol Gönenc, Mücadele Birliği İstanbul Sancağı Başkanı Sayın Yılmaz Karaoğlu'nun da fikirlerine müracaatta bulunmuştur. Akşam gazetesinin 24 Haziran 1970 tarihli nüshasında neşredilen görüşmeyi okuyucularımıza takdim ediyoruz.»

GİRİŞ :

Sorularınıza vereceğimiz cevapların daha iyi anlaşılabilmesi için, bazı hatırlatmaları faydalı bulduk. Mücadele Birliğinin öğrenci meseleleri hakkındaki görüşlerine temel olan fikirleri özetlemeden soruları cevaplandırmayı faydalı telakki etmedik.

Sualleri öğrenci teşkilâtlarının politika ile ilgisi ve öğrenci problemlerinin çözüm yolları şeklinde tesbit etmek mümkündür. İşte bu soruların doğru bir şekilde tesbiti, yorumlanması ve çözüm yollarının bulunması öğrenci meselelerini çevreleyen sebeplerin bilinmesine bağlıdır.

Üniversite ve yüksek okullar cemiyetlerin fikir merkezlerini teşkil eden şekli ne olursa olsun sosyal birer varlıklardır. Hiç bir sosyal müessese içinde bulunduğu cemiyetin tesirlerinden kendini koruyamaz.

Her canlı veya cansız varlık, kendi bünyesinin zaruretiye tâbidir. Madde yapısı icabı belli bir kitleye ve ağırlığa mâlik olduğu, bu sebepten (câzibe) çekim kanununun mutlak tesirine tâbi olduğu gibi, insan ve cemiyet de kendi bünyesinin zaruretiye tâbidir. Hayatın muhafazası, neslin devamı ve ideolojik yapısına bağlılık, insan ve cemiyete hâkim kanunları teşkil eder.

Ancak bu kanunlara inkiyad insan ve insan dışı varlıkta farklı bir durum kazanır. Maddede tercih ve irade yoktur. İnsanda ise varlığının kanunlarına itaat veya isyan mümkündür. Maddenin cazibe kanununa itaatî mutlak olduğu halde,

insanın kendi iradesiyle yok oluşu, ölümü seçmesi daima mümkündür.

İnsan, varlığını korumak için beslenir ve korunur. Bu, onun, insiyakıdır. Ancak Budizm gibi et yemeyi yasaklayan veya Hristiyanlık gibi alkolü normal sayan bir inanç yolunu seçmesi daima mümkündür. Ve bu tercih er veya geç bizzat bünyenin dejenerasyonuna ve tahribine yol açar.

Bu sosyal kanunlar bilinmedikçe, hatalı tercihler hâkim olacak. Ve tarihte olduğu gibi cemiyetler önce dejenerasyona, sonra tamiri mümkün olmayan bir yıkılışa düşecek ve toplum tarihin mezarlığına gömülecektir. Eski Yunan, Roma ve yerlerinde yeller esen eski toplumlar böylece yok olmuşlardır.

Bugün için insanlık büyük bir ızdırap denizinde boğulmaktadır. Ve Türkiyemiz ise buhranın en korkuncuna yuvarlanmağa başlamış bulunmaktadır.

Biz, insan ve cemiyet buhranının temellerini kavramak için, bütün insaflı aydınları, her türlü kusurdan arınmış, tek selâmet yolu İslâmı bilmeğe ve tetkike çağırıyoruz.

İNSAN, RUHİ BİR VARLIKTIR

Bizce insan sadece ekonomik bir varlık değil, aynı zamanda ruhî bir varlıktır. Hayat ve dünya, belli bir süre için otlanılacak bir otlak ve istihlâların tatmini için vasıta değil, müstakbel hayatın hazırlanacağı bir zaman süresidir. Fert ancak bir ailenin çocuğu, bir milletin

evladı, ve bir dinin mensubu olmak şartıyla insandır. Aile, ırk, dil, millet, din, ahlâk ve devlet uydurulmuş fikir değil, yaşayan ve insan fırtatında akislerini bulan realitelerdir. Bu gerçekleri inkâr en büyük hayalperestliktir. Bu gerçekler insanın maddî ve ruhî varlığının kanunlarını teşkil ederler.

Devrimizin modalaşan sistemleri, insan ve cemiyet hakkında tam bir bilgisizlik içindedir. Ne liberalist telâkki, ne zamanımızın en çaha-var totaliter telâkkisi Marxizm insan ve cemiyet hakkında, doğru bir görüşten hareket etmez. İnsanın çevresiyle münasebeti hakkındaki yanlış bir kanattan hareket eder. Meselâ Marxizm, bütün tarihi istihsal vasıtalarına sahip oluş şekli arasındaki tezatla izah eder.

İnsan ve cemiyet hakkındaki müsbet ilmin verileri, her gün bu gerçek irtica hayaline darbe vurmaktadır. Ne liberalist, ne komünist hayaller gerçek ilim karşısında tutunamaz hale gelmişlerdir.

Bütün milletler için barınak, milletimiz için mutluluk ve dünya sulhu için teminat olan Müslüman Türk'ün cihan hakimiyetinin yıkılmaya başlaması, tarihin mislini kaydetmediği ihanetlerle imparatorluğunun iki asırdan beri çözülmesi ve nihayet yıkılışı dünya için büyük kayıp, milletimiz için felâket olmuştur.

İlim, canlı veya cansız varlıkta tezahür eden olayların arasındaki zarurî münasebeti bulmakla vazifelidir. Teknik ise ilmin tesbitlerinden hareketle, insan ve cemiyetin hayatını kolaylaştıran vasıtaların bulunması ile vazifelidir. Ancak ilim ve teknik belli bir hayat görüşü için vasıttan ibarettir.

Eğitim müesseseleri ve bu arada yüksek öğretim, bir milletin hayatını ve hayat idealilerini korumak ve yükseltmek için var olabilir. Türkiye'de ise iki yüz seneden beri ne eğitimin, ne de öğretimin milletçe kabul edilmiş hedefleri yoktur.

İlim, belli bir bilgi nazariyesi ile elde edilebilir ve parça parça gözüken gerçekler belli bir kâinat görüşünün ışığında mâna kazanabilir. Parça parça gerçekleri birleştirecek ilimlere hedefini işaretleyecek ve ilimlere aradığı temel hipotezleri verecek bir kâinat ve hayat görüşü olmadan ilim yapmak imkânsızdır.

İlmin hayatı kolaylaştırmak gayesiyle hayata tatbiki demek olan teknikte, ancak böyle bir görüşle kendi malımız haline gelebilir.

Eğitim ferdi kendisine, milletine ve insanlığa faydalı hale getirmek ve hayata hazırlamak gayesi güder. Eğitim ferdi hazırlanmış bilgi ile cîlâlamak, tefekkür kabiliyeti kıt, yarı okumuş, varlığı, milleti ve dünya hakkındaki her türlü derin bilgiden mahrum bir otomat haline getirmenin âleti olamaz. Türkiye'de eğitim Fransız, Alman ve İngiliz modasına uyarak ortalama her otuz senede bir değişmiştir. Eğitim; ne sistemi, ne metodu, ne de muhtevası itibarıyla milletin ihtiyaçlarına cevap veremeyecek halde bulunuyor.

EĞİTİMİMİZ GAYRİMİLLİ

İlim sahasında cüceliğimiz, hiç bir Nobel mü kâfatma lâyık olmadığımız ilânıyla köklemiştir. Millî tarihe ve İslâma sırt çeviren yarı okumuşların kalabalığı ile eğitim millî olmadığını göstermiştir. Teknik seviyesi itibarıyla teknisyenlerimiz dünya ölçüsünde memnuniyet verici.

Eğitim sistemi baştan aşağı yeniden kurulmalıdır. Bu izah gösterir ki, Üniversite bir talebe çoğunluğunun değil, milletin olmalıdır. Üniversitede ne profesör heyetinin ne de talebe grubunun keyflerince yönetecekleri bir çiftlik de gildir.

Şimdi soruların cevabına geçebiliriz:

SORULAR VE CEVAPLAR :

① Öğrenci kuruluşlarının, Türkiye'nin meseleleri ile ilgilenmesi gerekli midir? Nedenleri.

C — Öğrenci kuruluşları elbette Türkiye'nin meseleleriyle ilgilenmelidir. Zira bilgi, ancak hayatta tatbik edilmek üzere öğrenilir. Yok oluşa yönelen yıkılışımızı durdurmak üzere öğrencilerin dünya ve Türkiye'nin meselelerini öğrenmeleri ve bu fikirlerini demokratik yollardan halka açıklamaları gerekir.

② Kuruluşunuz politikanın içinde midir? Kuruluşunuzun politikanın içinde veya dışında olması halinde bu konudaki görüşleriniz nelerdir? C — Teşkilâtımız aktüel mânâsıyla politikanın içinde değildir. Ancak bu millî bir politikanın hedeflerini işaretlemesine mâni değildir. Buna ilmi ve partiler üstü millî politika direktifleri gözüyle bakılabilir.

Açıkladığımız tutumumuz birinci soru cevabına temel teşkil eden görüşlerimizin bir neti-

cesidir denebilir.

⑥ Bir öğrenci kuruluşunun genel olarak politika yapmasını uygun buluyor musunuz?

C — Bir öğrenci kuruluşunun yukarıda anlatılan sınır içinde politika ile ilgilenmesini tasvip ederiz.

⑦ Kuruluşunuzun öğrenci sorunlarına faydalı olduğuna inanıyor musunuz. Bu konudaki çalışmalarınız nelerdir?

C — Teşkilatımız, çoğunluğunu öğrencilerin teşkil ettiği bir kuruluş olmasına rağmen, bir öğrenci teşkilatı değildir. Bununla beraber birliğimizin millet varlığı ve Üniversite gençliği için aydınlatıcı, uyarıcı ve hayati bir faaliyet içinde olduğunu belirtebiliriz.

Milletin ve bu arada yüksek öğrenim gençliğinin milletimizin içinde bulunduğu buhranı, sebeplerini ve kurtuluş çarelerini bilmesi ve ona göre davranmasını temin için çalışmalar yapmaktayız.

Elliyi aşan miting, yürüyüş, konferans ve kültür çalışmaları ve neşriyat ile bu ulvi gaye için gayret göstermiş bulunuyoruz.

⑧ Üniversite reformunun gecikmesinde kuruluşların ihmali var mıdır?

C — Üniversite reformunun gerçekleşmesinden önce, millî bir reform kalıbına dökülmesinde bazı kuruluşların hatası yanında, üniversite reformunu talebe meselelerinden uzaklaştırarak, öğrenci kitlesini Marxist hareketin malzemesi haline getirmeye kararlı sözde öğrenci teşkilatlarının kastı ve engellemesi vardır.

Resmiyet kazanmak üzere bulunan reform tasarısının son derece sathî olması bir tarafa bırakılacak olursa, reformun gerçekleşmesi bazı profesörler ve idareciler yanında bizzat Marxist çevrelerce engellenmektedir.

⑨ Öğrenci sorunlarının halinde, öğrenci istek ve düşüncülerinde görüş birliği sağlanabilir mi? Sağlanamazsa nedenleri...

C — Görüş birliği sağlanamaz zira Marxist çevreler için Üniversite problemi tek başına bir problem değildir. Onlara göre Türkiye sosyalist (komünist) bir ülke olmadan üniversite problemi çözülemez. Onlar için Üniversite sadece teşkilatlanma imkânlarının bol olduğu ve muhtariyet prensibini koruyuculuğundan istifade ile sol ihtilâl ajitasyonunun yapabileceği ideal bir sığınaktır.

⑩ Öğrenci çatışmaları önenebilir mi?

C — Öğrenci çatışmaları hususunda iki ihtimali birbirinden ayırmalıdır. Önlenmesi istenen fi kir tartışması ise hem anti demokratiktir hem de mümkün değildir. Farklı veya zıt fikirler da ima mevcut olacaktır.

Çatışmadan silâhlı aldırı kastediliyorsa önlenenebilir ve önlenmelidir. Üniversitenin bünyesine aykırı düşmeyecek zabıta tedbirleri ile her an önenebilir. Ancak, kesin tedbirler şarttır. Üniversite öğrencileri arasında yaygın ve Marxist militanlarda bol bol mevcut silâhın sıkı kontrolü ve tecziyesi silâhlı çatışmaları önleyebilir. Bunun için hususi ve kuvvetli bir polis teşkilâtının kurulması şarttır.

⑪ Bu çatışmalar devam ederse ülkemizin ne gibi yeni sorunlarla karşılaşacağı konusundaki

görüşleriniz nelerdir?

C — Silâhlı saldırıların devamı halinde, Türkiye ya bir iç harbe, ya da ihtilâle yuvarlanacaktır. Bu kesindir. 6 Nisan'dan itibaren komünist militan azınlığı silâhlı saldırılarını gizlemek lüzumunu bile duymamıştır. Bu arada milliyetçi talebe kesimi ve talebe çoğunluğu da silâha sarılmaktan başka çare bulamayacak demektir. Halktan tecriid edilmiş üniversitede çatışmaların sürüp gitmesi halkı da rahatsız edecek ve onu da silâhlandıracaktır. Bu şartlar altında Silâhlı Kuvvetlere ise vaziyete müdahale makul görülebilecektir ki, bu hal ise demokrasiden vazgeçmek anlamına gelecektir.

⑫ Kuruluşlar arasında rekabeti körükleyen dış etkenler var mıdır? Bunların dıştan beslendiğine inanıyor musunuz?

C — Kuruluşlar arasında rekabet normaldir. Demokratik mücadele tabiidir. Komünist Partisinin Çin'le ve Rusya ile münasebetleri vesikalarla ortada olduğuna göre kendilerine devrimci veya Marxist sıfatını yakıştıran kuruluşların dıştan yardım gördüğüne muhakkak nazariya ba-

kılabılır. Beynelmilel Marxist çevrelerle alabildiğine bağlı olan bu çevrelerin kendi imkânlarıyla harekete geçmesi mümkün değildir.

(10) Çatışmaların ve cinayetlerin önlenmesi için ne gibi tedbirler tavsiye ediyorsunuz?

C — Yedinci sorunun cevabı bu sorunun da cevabı sayılabilir.

(11) Üniversite reformu gerçekleştiği gün bu çatışmaların duracağına inanıyor musunuz?

C — Çatışmaların kökten yok edilmesi, Üniversite reformu ile ilgili bir husus değildir. Zira, iki seneden beri sürüp giden Üniversite içindeki bir grup Marxist azınlığın doğrudan doğruya üniversite reformuyla ilgili sloganları ikinci plâna düşmüştür. Reform ile ilgili istekler «Sosyalist Türkiye», «Bağımsız Türkiye» sloganlarına yerlerini bırakmıştır.

Çatışmaların önlenmesi, silâhlı Marxist saldırıyı yok edecek zabıta tedbirleri alınmadan mümkün olmaz. Problem, Üniversite ve yüksek okulları silah deposu, silâhlı mukavemet üssü haline getiren eşkiyanın silâhsız hale getirilmesinden ibarettir.

Gerçekleri tahrif etme!

(Geçen Sayıdan Devamı)

Ama bu hadiseleri ana-baba sevgisi, öğretmene hürmet diye hissi plâna sürükleyip değerden düşürmeye, gözlerden kaçırmaya çalışmak; milletin mücadelesini yalınayak başı kabak, aç kalmak pahasına yürütmeye çalışan fedakâr millet evlatlarının mücadelesine karşı çıkmaktır. İşte bu durumda, ne olduğu belli olan müdürün, mücadelecilerin karşısında ve gerçek millet düşmanları oldukları belli komünist siyasi kürtçü, Marksist, Mao'cu millet düşmanlarının hangisi ile aynı paralelde olduğunu düşünmesi gerekir. Mücadele Birliğine iftira edip aleyhinde çalışanların önce kimlerle birlikte milletın bağrından fıskırmış, saf ve tertemiz milletın ümidi bu millî namus abidelerine taş atmakta olduklarını görmeleri faydalıdır. Masonların, komünistlerin ve diğer maskeli-maskesiz bütün millet düşmanlarının tek hedef haline getirdikleri Mücadele Birliği'nin böyle bir düşman çemberi ile çevrilmesindeki hikmeti anlamayanlar gerçekleri boyunlarına esaret halkası geçirildikten sonra görmeleri çok geç olur. Eğer Mücadele Birliğine şimdiye kadar yapılan iftiraların en ufak bir parçası gerçekleşmiş olsaydı, millet parçalanmaz bir bütün olarak onun celikten cephesinde toplanmaz; aleyhinde 30'u aşkın dava açılmaz ve milletın Kayseri, Konya, Bursa aksülamelerinin sorumlusu ve sahibi olmak iddiası ile kapatılmazdı.

Cevap yazan müdür «politikayla uğraşamıyor» diyor. Memur olan herkesin zahiren söyleme» mecbur olduğu lâf budur. Ama, «Parti olma hevesinde, siyasi ikbal peşinde» diye nitelen dirdiği Mücadelecilere tarafsız bir idareci sıfatının çok aşan bir tavırla adetâ düşmanlık gösteren müdürün bu davranışını ya aksi bir siyasi düşünce veya bu çalışmayı kıskanan, özenip de yapamayan bir partizanlıktan başka bir şekilde izah imkânsızdır. Türkiye'de pek çok orta öğrenim müessesesinde Mücadeleciliği kendisine şeref bilmiş birçok genç millet evladı vardır. Herhalde bu okulların müdürleri talebelerini ve onların istikbalini Adana İmam Hatip Okulu müdüründen daha az düşünmüyorlardır. Ve onların gerçekten idareci oluşları ve gerçek öğretmen olma vasıfları, talebelerine birçok usulsüz muamele yapıp hadiselerle sebep olmak veya mücadelecilere karşı muhalif grupları destekleyerek talebe arasında ikilik çıkarmak şeklinde tezahür etmemektedir. Hele, talebeyi siyaset baktığına düşürmeyeceğim derken, dünyada mevcut ideolojik cereyanlar, bunların siyasi görüşleri, millî varlığımızın karşısındaki durumları hakkında düşmanını bile tanıyamayacak kadar bilgi sahibi olmayan, talebe yetistirmenin mesuliyetini kim yüklenebilir? Dünyanın her yerinde insanlığın ideolojik istikameti daha ana dilini öğrenirken belli olur, kızıl Çin'de ilkökul çocuk-

larına silâhlı talim yaptırılır ve komünizm öğretilirken, batıda çocuğa tabiat bilgisi diye dünyanın en sakat fikriyatı olan materyalizm telkin edilir. Bizde ise Millî Üniversiteyi kurması beklenen gençler orta öğretimlerinde millî ideolojilerine sahip olamadıkları için üniversitede üstlenmiş birkaç ajanın sistemli propagandası ile kısa zamanda solcu veya sosyalist olmakta, müslüman atasını ailesini beğenmemekte cahilliğin kurbanı olmaktadır. Bu gençlerin millet hesabına bu kötü sonunun mesulü kim olabilir?

Her türlü siyasi neşriyatın kanun himayesinde ve Türk devlet ve hükümeti adına cumhuriyet savcılarınca kontrol edilerek yapıldığı Türkiye'de, bu neşriyatı şuraya veya buraya sokmak, suna veya buna yasaklamak şeklindeki kanunu millî eğitimin hangi emri uygulattırıyor? Talebenin siyasi teşekküllere üye olmaması normaldir. Ama onun gözünü kapatmak kulağını tıkamak hangi insanlık kanununa sığar? Talebenin gidişini beğenmezsen konusursun, anlatırsın, ikna edersen hakaret etmemek şartıyla tenkit edersin. Şahsi fikrini beğenmiyor diye talebeye komplo kuramazsın. Haklı isen taleben ve milletın senin etrafında toplanacaktır.

Ancak Adana İmam Hatip Okulunda bir örneği görülen, hakka dayanan millet ideolojisi etrafında, iman edenlerin meydana getirdikleri birlik çözülmez, dağılmaz, gün be gün gelişir ve Allah'ın izniyle zafere ulaşır.

Yerimizin darlığı sebebiyle «Tiyatro» meselesini fotoğraflarıyla ve teferuatıyla gözler önüne seremedik ama şunu belirtelim ki, Türkiye'de daha birçok İmam Hatip Okulu vardır. Onların tiyatro çalışmaları ile Adananınkinin mukayesesiz müdürün anlayışındaki farklılığı gösterir. Zaten bütün milletın birtek yürek olup çarptığı 29 Mayıs İstanbul fetih ve yürüyüşünde bu lunabilmenin bu tarihi görevi yapabilmenin heyecanı ile ceketisiz olduğunu bile düşünmeden bu millî toplantıya koşup gelen talebenin idealist tutumu ve düşüncesi ile bunu husumet ilânı ile zikreden müdürün düşünüş tarzı herseyi ortaya seriyor. Ancak kendi şahsî menfaatini bu öğrenci gibi hiçe sayan ve önemsemeyen mücadeleciler, memleketimizi buhran içine sokmuş olan materyalizmin hem kapitalizm, hem de komünizm şeklinde çalışmalarına dur diyebilecekler; materyalizmin bencilik ve menfaatçilik şeklinde vavgın görünen hakimiyetini ancak onlar yıkabileceklerdir. Tarih bu türlü mücadelelerin zafetlerinin şahididir. Allah kendi rızasından başka bir şey düşünmeden çalışanlara zafer verecektir. Ne mutlu hakka inananlara, sabredip mücadele ederek zafere kosalara... Yazıklar olsun kin ve ihtirastan gözü kararak gerçeklere karşı çıkanlara ve bir sandalye uğrunda millet düşmanlarının safına düşenlere.

Mücadele Birliği İstanbul Sanağı Başkanı sayın Yılmaz Karaoğlu bir basın toplantısında görülmüyor.

(FOTO MÜCADELE)

TÜRK ORDUSU NE ZAM TARİH İÇİND

28 Haziran 1970 günü, Kara Ordumuzun kuruluşunun 607. yıldönümü kutlanıyor. Her sene olduğu gibi bugün de de törenler düzenlenecek mesajlar gönderilecek.

607 yıl önce, yani 1363 de henüz tahta çıkan I. Sultan Murat Hüdâvendigâr, Yeniçeri ocağının nüvesini teşkil eden «Pencik resmi» kanununu kabul etmişti. «Pencik kanunu» ile yeniçeri ocağı kurulmuştur. 1363 tarihi kara kuvvetlerimizin kuruluş tarihi olarak kabul edilmiştir. Yeniçeri ocağı Osmanlı tarihi boyunca kara kuvvetlerimizin «ağır piyade tümeni» halinde yaşamıştır. Osmanlı cihan devletinin kurucuları olan Fâtih, Yavuz ve Kanunî devirlerinde Yeniçerilerin sayısı 7 ilâ 12 bin arasında değişmiştir. Bu devirlerde, ordumuzda ayrıca tımarlı sipahi, akıncılar, azablar (hafif piyade), topçular gibi v.s. sınıflar da vardır.

TÜRKLER TARİH BOYUNCA DAİMA ORDU—MİLLET OLARAK YAŞAMIŞTIR

Orduyu muayyen üniforma ve rütbelere sahip kimselerin teşkil ettiği herhangi bir teşekkül olarak müteleâ edemeyiz. Savaş zamanlarında belirli vazifeleri görmek için bir araya gelmiş silahlı gruplara da ordu denemez. Bizim ordumuzun anlamı, bu tariflerden bambaşkadır. Onun tarihi milletimizin var oluşuyla başlar. Ordumuzu ancak milletimizin tarihi gelişimi içinde inceleyebiliriz. Bizim ordumuz ve kumandanları, sadece harbetmekle kalmayıp, devletler kurmuşlar. Aldıkları yerlere ilim, ahlâk ve medeniyetimizi taşımışlardır. Ordumuz tarih boyunca milletimizden ayrı bir unsur olmamıştır. Daima onun ideallerine bağlıdır.

ORDU - MİLLET NE DEMEKTİR?

Tarihimize bakıldığında orduyu, milletimizin sadece bir kısım fertleri meydana getirmemiştir. Milletimiz topyekün fertleriyle ordu-millettir. Avrupa parayla asker topladığı zamanlarda, devletimizin bekası ve üstün ideallerimiz tehlikeye düştüğünde çocuğu, büyüğü, kadını, erkeği yanyana gelmiş düşmana karşı kahramanca döğüşmüştür. Ecdadımız sadece yaşadığı zamanın muayyen bir kısmını da askerliğe ayırmış değildir. Ömürlerinin tamamını asker olarak geçirmişlerdir.

Türkler yeryüzünde en çok devlet kuran bir millettir. Bu devletlerin kurulmasında, korunmasında kuvvete ihtiyaç vardır. İşte şerefli ordumuz bu vazifesini yapmıştır. Daima devletimizi ve onun ideolojisini korumuştur. Orduya yön veren; milletlerin sahip olduğu iman, ahlâk ve kültürdür. Milletimizin sahip olduğu büyük idealler, üstün iman, yüce ahlâk ve yüce kültür onu Hindistan'dan, Viyana önlerine getirmiştir.

TARİH BOYUNCA NE İÇİN HARBETTİK?

Türkler tarih boyunca daima üstün idealleri benimsemişlerdir. İslâma geçişten önceki devrede kabul edilen töre, zamanın en iyi sistemidir. Törenin korunması ve diğer milletlere kabulü için savaşlar yapılmıştır. Bu devrede sahip olduğumuz ve millet uğrunda savaştığımız ideallerimiz gayri millî eğitimin bize telkin ettiği gibi basit bir totem inancı değildir. Bu sapık telâkkiler yahudi Dürkaym sosyoloji

İşte Kore'den bir köşe: Türk Kapısı. Burada bekliyen Mehmetçik bütün dünya milletlerine ilk Türkçe kelimeyi öğretmişti: Yasak!

mektebi tarafından bizlere telkin edilmiştir. Yapılan ilmi araştırmalar bu zamanda atalarımızın islâma yakın bir hayat yaşadıkları ve tek tanrı inancını kabul ettiklerini, millet olarak üstün değerlerin bekçiliğini yaptıklarını göstermektedir.

TÜRKLERİN MÜSLÜMAN OLUŞU

Milletimiz islâmı kabul etmesiyle islâmın kılıcı oldu. Milletimiz ordusuyla islâmı üç kata yedi denize götürdü. Bu devrede kurduğumuz cihan imparatorlukları üstün bir imâmın, üstün bir ahlâkın ve üstün bir kültürün bekçiliğini yaptı. Her gittiği yere hakkı, adaleti, ilmi götürdü. Hak için kılıç çekti. Günümüzün zalim devletleri gibi diğer milletleri emperyalist emellerle ezmedi. Onlara insanca muamelede bulundular. Hindistan'dan Viyana önlerine kadar verilen milyonlarca can, basit fütahat emelleri uğruna harcanmadı.

BÜYÜK SELÇUKLU KUMANDANLARI

Selçuklu kumandanlarından Selçuk bey, Melikşah, Tuğrul bey birer büyük kumandan, hem de büyük devlet adamlarıydılar. Yeri ve zamanı gelince cepheerde çarpışan bu büyük kumandanlar barış zamanlarında en büyük devlet adamıydılar. Dostlarına müşfik, düşmanlarına kaya gibi sert idiler. Her biri birer ilim, ahlâk ve fazilet önderiydiler. Devlet kurmasını, icaında düşman devletleri yok etmesini çok iyi biliyorlardı.

Gerek Büyük Selçuk devleti, gerek Anadolu Selçuk devleti ve gerek Osmanlı İmparatorluğu zamanında ordumuz ve ordumuzla birlikte millet hep üstün idealler için döğüştü ve bu ideallerin bekçiliğini yaptı. Malazgirt'te 1071 de Sultan Alparslan Gazi ordusuna ezcümle şöyle hitap etmişti: «Biz ne kadar az olursak olalım, düşman ne kadar çok olursa olsun, bütün müslümanların cämilerde zaferimiz için dua ettikleri şu anda kendimi düşman üzerine atacağım. Ya muzaffer oluruz, ya şehit olarak cennete gideriz. Ayrılmak isteyen ayrılınsın. Bugün burada sultan yoktur. Ben de ancak sizlerden biriyim.

Yiğitlerim... Beylerim... Askerlerim... Dindaşlarım... Kandaşlarım... Yoldaşlarım...

Yerlerde ve göklerde Allah'tan başka sultan yoktur. Emir ve kader yalnız O'na aittir... O'nun yolunda olanlar arkamdan gelsin... Cenabı Hak bizi şehitlik şerefine ulaştırırsa, bu beyaz libaslar kefenim olsun...

Haydi arslanlarım... Allah yardımcınız olsun...»

HEM KUMANDAN, HEM BÜYÜK DEVLET ADAMI OLMAK

Kahraman ordu Alparslan Gazi'nin arkasından yürümüş ve zafer kazanmıştı. Malazgirt zaferi Anadolu kapılarını milletimize açtı. Anadolu Selçuklu Devleti bu topraklar üzerinde eski Yunan ve Roma medeniyeti dahil, o zamana kadar gelmiş geçmiş bütün medeniyetlerden üstün bir medeniyet kurdu. Tarafsız batılı ilim adamları bu gerçeği itiraf etmek zorunda kalmaktadır. Cenk meydanlarında düşmana aman vermeyen büyük kumandan Alparslan Gazi, aynı zamanda büyük devlet adamı, aynı zamanda büyük bir medeniyetin kurucusudur. Selçuklu kumandanları kısa zaman içinde Anadolu'daki Bizans kültürünü silerek müslüman Türk'ün kültür, medeniyet ve ilmini Anadolu'ya naksettiler.

Malazgirt zaferi milletimiz için çok önemlidir. Ordu, milletimizin bir parçası olduğuna göre askerî tarih bakımından da büyük önem taşır. Malazgirt zaferiyle kazanılan büyük netice, Hristiyan Avrupa'yı harekete geçirdi. Haçlı seferleri vasıtasıyla Anadolu'ya ve islâm âlemine defalarca saldırdılar. Fakat muzaffer olamadılar. Büyük kumandan Kılıç Arslan dünya ordularının asrımızda çok önem verdikleri gerilla taktiklerini ustalıkla kullandı ve düşmanlarımızı perişan etti. Gerilla bugün modern harb usullerindendir. Haçlılar bu seferler sırasında bizden müsbet ilim ve tekniği öğrendiler.

OSMANLININ HAŞMETİ VE ASKERİ SİSTEMİ

Osmanlı imparatorluğu devresinde de milletimiz ordu-millettir. Bütün harblere millet coşarak katılıyor, Allah rızası ve

AMAN KURULMUŞTUR? İDE ORDUMUZ

milletimizin selâmeti için cephelerde can veriyordu. Milletim idealleriyle ordunun idealleri arasında hiçbir çatışma yok idi. Ordu yer yüzünün en büyük savaş gücüne sahipti. Osmanlı askerî sisteminde liyakat esas alınır. Kabiliyetli ve kahraman bir er, kumandan olabilir. Bu gerçeğe misal olarak saray aşçısı olan Gedik Ahmet Paşa, liyakatlı oluşu sebebiyle ordu kumandanı yapılmış ve Otranto'da zafer kazanmıştır. Bugün bu sistem dünyanın en modern ordularında tatbik edilmektedir. Osmanlı'nın yükselme devrindeki askerî sistemi dünyanın en üstün askerî sistemidir. Hâlâ akıncıların nal seslerini duyar gibi oluyoruz. Hem millet ekonomisinde hem de savaşlarda üstün başarı gösteren tımarlı sipahiler, ordunun bel kemiğini teşkil ediyordu. Tımar sistemi yeryüzünün en büyük askerî sistemlerindendir.

FATİH'İN VE OSMANLI'NIN DEHASI

Bir yanda Hak'kı, adaleti, ilmi temsil eden ordumuz, diğer yanda bâtılı, zulmü ve cehaleti temsil eden düşmanlarımız vardı. Hakka, adalete ve gerçek ilme sahip olduğumuz sürece batıla, zulme ve cehalete galip geldik. Bütün düşman birleşip üzerimize saldırıyor, fakat büyük iman ve ilim karşısında eriyordu. Millet düşmanlarının dediği gibi ecdat zorba ve ilimden yoksun değildir. Kara cahil olan, zorba olan sayıca çok olan düşman ordularındır. Fatih zamanında dökülen toprak zamanımızın füzelerinin karşıtıydı. Fatih Bizans'ı tarihe karıştıracak hazırlığını yapıyordu. Toprak dökülmüş ve surların karşısına oturulmuştu. Millet ve ordunun zafere imanı tamdı. Zira o zaman yeryüzünün en üstün siyasî ve iktisadî sistemi bizde idi. Bugünkü deyimle ecdadın psikolojik durumu düşmandan çok üstün idi. Yeryüzünün en büyük kumandanlarından Fatih, karadan gemileri yürüterek İstanbul'u aldı. Yeni bir çağ açtı. Büyük zaferler kazanmak için büyük ideallere, büyük ilme ve kuvvetli ekonomiye ihtiyacı vardır. O zaman Osmanlı bu üstünlüğe sahipti.

Yeryüzünün borç almayan tek devleti idi. Zira ecdat kazandığı zaferlere siyasî, iktisadî, ahlâkî zaferleri de katıyordu. Kendi kültür, iman ve ahlâkını sanat haline getiriyordu.

GERİLEMEMİZDE SUÇ ORDUNUN MUDUR?

Düşman daima hezimete uğruyordu. Düşman cephelerde yenemediği milletimizi, başka yollardan yenmeye çalıştı. İçimizi ajanlarını soktu. Gerileme devrinde düşmanlarımızın içimize soktuğu ajanlar iman, ahlâk ve kültürümüzden müteşekkil ideolojimizi darbeledi. Bu millettten ve onun ideolojisinden kopmuş kukla liderler yıkımımızı hazırladı. Mağlubiyetlerimizin sebebi islâm dinine mensup olmamızdır. Tezi millet düşmanı hainler tarafından etrafa telkine başlandı. Kurtuluşumuz için asırlar boyu bizi yutmak isteyen düşmanlarımızın kültür ve medeniyetlerini kabul lenmemiz gerektiği söylendi. Düşmanlarımız milletimizi ve ordumuzu dejenere etmek için kendilerine bir maske bulmuşlardı ve buna ıslahat adını veriyorlardı. ıslahatlar ordunun ve milletin içinde bulunduğu durumdan kurtaracak çare getiriyordu.

ISLAHAT OYUNLARI

III. Selim ve II. ci Mahmut zamanında yapılan ıslahat hareketleri bir kurtuluş getirmedir. III. Selim zamanında ordumuzdan mehter müziği kaldırıldı. Yerine İtalyan marşları kondu. Halbuki ordumuz kendi sinelerinden çıkan mehter marşlarıyla şahlanıyordu. Yapılan ıslahat hareketlerinde ordumuzun yetiştirilmesi yabancı ve mil-

let düşmanı ellere bırakıldı. Ordumuzu ıslah için Almanya'dan, İtalya'dan, Rusya'dan ve diğer düşman devletlerden kumandanlar getirildi. Bu kumandanlar ordumuzdaki münevverleri millettten kopardılar ve ordumuzun bütün sırlarını çaldılar. Yenice ri ocağının bozularak içeriye dönmelerinin sızması orasını felç etti.

(Devamı 14. sayfede)

«Aşağıda okuyacağınız şiir 1918 yılında Azerbaycanlı şair Tazibzade Abdullah ŞAYIK tarafından kaleme alınmıştır. Azerbaycan bugün Komünist Rus eşkiyalarının esareti altında inleyen bir esir Türk ülkesidir. Diliyle, inancıyla kültür ve medeniyetle bu millettendir. Ruslar Azerbaycan'ı 1917 bolşevik htilâlerinden sonra tekrar zorla almaya kalktı. Komünistler kendi işleriyle ve Çarlıkla meşgul olurken, Azerbaycanlılar hürriyete kavuşup ilk Türk Cumhuriyetini kurmuşlardı. Fakat sonra gene Rus sürüleri eskisinden daha vahşice Azerbaycan üzerine yürüdüler.

İşte böyle bir çaresizlik anında Azerbaycanlılar Anadolu Türklüğünden imdat istediler. Türk Ordusuna bütün ümitler bağlanmıştı. Şair Tazibzade Abdullah Şavik bu şiiri, Azerbaycanlıların bekleme anında duydukları hisleri en güzel şekilde dile getiriyor.

Milletimizin oruya güvenini ve bağlılığını belirtmesi bakımından da ayrıca önem taşımaktadır.

Azerbaycan'ın şive hususiyetlerine müdahale etmeden şiiri aynen alıyoruz.

Ve oralarda hâlâ bizi bekleyen esir kardeşlerimizin bulunduğunu bu vesile ile hatırlayalım.»

ORDUYU BEKLEYİŞ

«İNTİZAR KARŞISINDA» Niçin böyle geciktin?

Sensiz kalbim kırık, sönük, çiğnenmiş, hırpalanmış
Ömr-ü şişem taşa değmiş, hayatım parçalanmış.

Kırık bir saz gibi sızlar kanlı, yorgun telleri,
Yakılır da, yakar bütün kaygu vurmuş illeri.

Şu vatanın öksüzleri, gelinleri, dulları,
Göz yaşıyla sulamış hep geçtiğiniz yolları.

Yolunuzu beklemekten benizleri sararmış,
Hiç gelmedin, o, şen, güler, yürekleri gam almış,

Sen gelmesen, dolumsanmış yürekler hiç şad olmaz,
Sen gelmesen harabeye dönen kalb abâd olmaz.

Sen gelmesen güneş doğmaz, ümit gülüm açılmaz,
Dudaklarım gülmez, sönük bahtıma nur saçılmaz.

Başkasını istemem de, ey, Türk, çabuk sen gel, sen,
Beklemekten yoruldum. Oh işte geç kaldın, neden?

Yollarına taş mı kalanmış, va azgın koldurlar,
Bırakmıyor? Taş, demir, fulad ya olsa da onlar.

Yüreğinde söylenen metin, kızgın ateşle,
Yak onları, erit, söndür, çiğne, boğ, ez, hırpala.

Hain alçak düşmanlara kol gücünü hep göster,
Aç yolları, çabuk gel, ki kalbim seni pek ister.

TAZİBZADE ABDULLAH ŞAYIK
(«AÇIK SÖZ» 7 Sintebir (20 Eylül 1918)

İSLÂM AKÂİDİ

Te'lif Eden: İmamı Maturidî

Allah'ın sıfatları ise biribirinden başka şeyler değildir, adet ile ifade edilir, şeyler de değildir. Böylece Allah'ın sıfatı olan Keîâmullah şöyle başladı ve şöyle sona erdi şeklinde had ile, nihayet ile vasıflanmadığı gibi harflerle ve hecelerle veya ses ile de vasıflanamaz. Zira Allah'ın sıfatlarının sınırı da, sonu da yoktur; zatının haddi ve nihayeti, iptidası ve gayesi de yoktur.

DOKUZUNCU FASIL:

Kur'an-ı Kerimdeki «At-tıgın zaman sen atmadın, Allah attı.» (Enfal 1) âyetinde ve bunlar gibi olan âyetlere iman etmek gerektir. Bununla beraber Allah atıcıdır, üfürücüdür sıfatları ile adlandırılmaz. Çünkü kü dinde böyle bir adlandırma yapılmamıştır. Ama Allah yapıcı, yaratıcı ve buna benzer sıfatlarla adlandırılır Zira bunlarla adlandırma yapılagelmıştır. Allah'ın diğer adları hakkında da işlem böyledir.

ONUNCU FASIL:

Ebu Hanife'nin şu sözü söylediği rivayet ediliyor: zihinde Allah diye tasarladığı hayale ibadet eden kimse zihne ve hayale sığmayan Allah'a ibadet etmedikçe küfürden kurtulamaz. Seyh (Maturidî) diyor ki: Zira Allah Taalâ halkı yaratmadan önce mekân tasavvuru ve mesafe fikri yok iken, her hangi bir şeyin üstünde veya onun altında, veya bir şeyin yanında veya solunda olma imkânları yok iken var olan, başlangıcı, sonu olmayan (ebedî) bir varlıktır. Binaenaleyh onun sınırı ve sonu (haddi, nihayeti) olması tasavvur edilemez. O na sıl idi ise olduğu gibi olmaktadır. Zira o, olduğu gibi olmanın zail olmasında ve kendisindeki hallerin değişmesinden çok yüksek (müteat) dir Nite-

kim Cenab-ı Allah. İbrahim Peygamber kıssasında İbrahimin ağzından: «Ben durumu de işenler; sevmem» (Enam 76) buyurmuştur. Seyh (İman Maturidî): âyetteki âfil, (zail) hali değişir manasınadır. Bu ise Allah'ın devamlı olarak bulunduğu gibi durur olduğunun delilidir, diyor.

ON BİRİNCİ FASIL

Rivayet ediliyor ki, Ebu Hanife Hazretlerine Allah Teâlâ'nın halkı yaratmadan önceki hali (nerede idi ve ne yapıyordu, diye) soruldu. O da: kudretle bulunuyordu cevabını verdi. Kimin kudretiyle, denilince de: Kendi kudretiyle dedi. Seyh (Ebu Mansuri Maturidî) diyor ki: işte bu söz Allah'ın kudreti vardır, zatının aynı da değil, gayrı da... demek olduğuna, delildir. Yine bu söz, Allah'ın sıfatları kendisine nisbet edilir. Allah sıfatına nisbet edilmez, demek olduğuna da delildir. Bu fikren dayandığı esas sıfatların Allah'a ıafe edilmesidir. Bu yüzden Allah'ın ilmi veya kudreti denir. Fakat Allah ilmi ile âlimdir ve kudretiyle kaadirdir, denmez. Sıfatı alet veya vasıta yaparak, Allah ilmiyle âlim, kudretle kadir dir de denmez. Eğer kimin ilmiyle ve kimin kudretiyle, diye sorulursa, kendi ilmiyle, kendi kudretiyle cevabı verilir, diğer sıfatlarda da işlem böyledir.

ON İKİNCİ FASIL:

Allah'ın sıfatları vasıflandırılmaz. Zira sıfatı vasıflandırmada Allah'ın sıfatlarının za-

tından ayrı şeyler, vasıflanan nesneler, olmaları şüphesi vardır. Bunu izah edelim: Allah'ın ilmi kadimdir, veya kudret: ebedidir, başlangıcı, sonu olmayan rahmeti, ezeli tekvini vardır. Ve bunun gibi Allah'ın her hangi bir sıfatı kadimdir, denemez. Kezâ Allah'ın ezeli kudreti, veya ilmi (lemyezel vela yezal ilmi) denemez. Belki, Allah sıfatları ile kadimdir. Allah'ın sıfatları ile ezeli (lemyezel) dir, denir. Sıfatlar, Allah'a nisbet edilir, sonra Allah sıfatları ile kadimdir diye vasıflandırılır. Bu esasa göre, Allah'ın sıfatı mutlak olarak şeydir denilemez. Zira bu sıfatların ayrı şeyler olmaları vahmini uyandırır: şu kadar ki zatının gayrı olmyarak sabittir, manasına şey Allah'ın sıfatıdır denilir. Allah'ın sıfatı şey değildir denilemez, zira bu yok demektir. Allah tesbih ve tatil etmeksizin şey, Allah'ın hakiki sıfatıdır, denir. Sıfatları ayrı nesneler yapmak, Allah'ın birliği esasıyla uyuzmaz.

Allah'ın vasıflanacağı sıfatları ilim (bilgi), Kudret (güçlülük), azamet büyüklük, celâl (yücelik) gibi Allah'a yaraşan şeyler olmasıdır. Ona yaraşmayan çocuklu, karılı, işkence eden, zulmedici, yaramaz gibi sıfatları, nisbet etmek caiz değildir. Yaraşıp yaraşmadığında şüphe edilen sıfatları ise Allah'a isnat etmekten çekinmek en salim yoldur.

Keza, Allah durmadan yaratır, durmadan söyler ve dur-

madan merhamet eder, denilmesi uygun olmaz. Allah'ın diğer adlarında ve sıfatlarında iş yine böyledir, ona nisbet edilmesi yaraşıp yaraşmayacağına şüphe edilenlerden sakınmak doğrudur. Bunun gibi islâm ümmeti arasında kullanılmamış herhangi bir sıfatla Allahı vasıflandırmaktan sakınmak, salim yoldur. Keza Allah'a hürmeti ihlâl etme şüphesi bulunan sıfatları ona nisbet etmekten de sakınmak, uygun olur.

Manası akıl ile de, nakil ile de anlaşılmayan (müteşabih) sıfatlara gelince bunlar, te'vile gitmeden, manalarını Allah bilir demek en salim ve en güzel yoldur. Zira müteşabih sıfatların manalarını bilen Allahdır.

Şeyr (Ebû Mansur) ihlâs kelimesi olan «Lâilâhe illallah» ın tefsiri hususunda diyor ki: bu kelimenin evveli, Allahdan başkasından ulûhiyeti nefidir. Ahiri de ulûhiyeti Allah tealâya ispattır. Şu halde ihlâs kelimesi başından sonuna kadar tevhittir.

H. Muhammedin Peygamberliğini tasdik, dinde inanılıp kabul edilmesi gerekli olan geçmiş kitaplara ve Peygamberlerin hepsinin doğruluğunu bilmektir. Şu kadar ki bu tasdiki yaptıktan sonra onu bozacak ve inancı sarsacak bir şey yapmamak gerek. Başarı veren Allah'tır. Allah'ın yardımı ile kitap tamam oldu.

İMAM-U EBÜ MANSUR-İ MATURİDİ'NİN AKÂİD RİSALESİ:

Bu «Akaid risalesi» Peygamberin ve arkadaşlarının yolunu güdenlerin (Ehl-i sünnet vel-cemaatin) başkanı, İslâm dininin hükümlerini açıklayan, Müslümanların öğreticisi, bilgin önder, Seyh Ebû Mansur-î Maturidiye mensuptur.

(Devamı var)

(Geçen Sayıdan Devam)

Darwin kendinin ve evrim teorisini kabul edenlerin atasını hayalinden geçirttiği şekilde tarif etmeye çalışıyor. Bakalım ataları eskiden nasılmış; «İnsanın atasının bir zamanlar, bütün vücudunun örtülü olması zorunludur. Her iki cinsin sakalları vardı. Kulakları hernalde sivri ve hareketli idi. Vücudunda özel kasları bulunan bir kuyruğu vardı. Ko ve bacaklarında şimdi tesadüfen bulunan ve fakat dört ayaklıların normal olarak sahip oldukları kaslar vardı. Bu sırada ya da bundan bir zaman önce kolun atarcamar ve siniri sup brakondiloid denen bir delikten geçiyordu. Barsak kanalında şimdiki insandakinden çok daha büyük bir divertikül ve da kör barsak vardı. Embriyonda ayak baş parmağından anlaşıldığına göre, o zamanlar avak kavrama yeteneğinde idi ve atalarımız hiç şüphesiz ağaç hayvanları idiler ve sıcak ormanlık bölgede yaşıyorlardı. Erkeklerin korkunç silahları olarak yararlandıkları, büyük köpek dişleri vardı. Çok eski bir devirde uterus (rahim) iki parça idi. Dışkı ve sidik ortak bir yoldan, kloaktan boşal-

Darvinizme Reddiye

tılıyordu. Ve göz, göz kapağı ile korunmak ta idi. Daha da eski çağlarda, insanın ataları, su hayvanları idiler. Çünkü morfoloji bize akciğerlerimizin değişikliğe uğramış bir vüzm kesesi (suda yüzmeyi temin eden içi hava dolu hidrostatik teşekkül) olduğunu açıkça göstermektedir. İnsan embriyosunun boynundaki yarıklar, golsamaların bir zamanlar nerede bulunduğun bize bildirmektedir.» (11) Tıpkı masal gibi.

Materyalist ve ataist olan Darwin insanın türeyişi isimli kitabında şerefli milletimize de ağzının salyasını akıtmakta. Alâkası olmadığı halde «Uvgarlık derecesi yaşamakta olan ulusların sonuç almasında önemli bir öge olarak gözükmektedir. Daha

birkaç yüz yıl önce Avrupa, Doğulu barbarların işgal tehlikesi önünde titremekte idi.» (12).

Tarih, farklı ideolojilerin çarpışması tarihi olduğuna göre Darwin bu sözleri tesadüfen söylemiş değildir. Millet ideolojisinin asırlarca bayraktarlığını yapmış ve her gittikleri yere ilim ahlâk ve medeniyet götürmüş olan atalarımıza yapılan bu hareketi adice bir iftirâ olarak vasıflandırırız.

1 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi Shf. 14; 2 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi, Shf. 35; 3 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi, Shf. 40; 4 — Prof. Sara Akdik Genel Botanik Shf. 242; 5 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi Shf. 71; 6 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi Shf. 79; 7 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi Shf. 113; 8 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi Shf. 140; 9 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi Shf. 161; 10 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi Shf. 200; 11 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi Shf. 205; 12 — Charles Darwin İnsanın Türeyişi Shf. 233.

MİLLÎ EKONOMİYE SABOTAJ

Karadeniz'e Dökülen Servetin Hikâyesi ÇAY VE ÇAY SANAYİİ

Memleketimizin her bölgesi, en kıymetli bitki ve ürünlerle doludur. Yurdumuz çayıyla, pamuğuyla, fındık, zeytin ve üzümüyle diğer dünya milletlerine bir üstünlük arzeder. Dış piyasalar her an bizim kaliteli malımızı bekler vaziyettedir. Ama ne var ki köylümüzün, müstahsilimizin mali gereği şekilde değerlendirilmemektedir.

Hem köylümüzün kazancı, hem de ihracatımız yönüyle kayıplarımız çok fazladır. Tabii ki bunun altında masonluğun Türk iktisadî hayatını felce uğratma plânları yatmaktadır.

Karadenizlilerin dışında diğer Anadolu sakinleri çay meselesinde oynanan oyunları elbette gereği şekilde bilmezler. Yeniden Millî Mücadele; Karadenizli millet evlâtlarının derdini, bütün milletin derdi ve ızdırabı haline getirmeyi vazife bilir.

Bu hususta bize yardımcı olan Çaycılar Derneğinde ve Ziraat Oda-sında vazifeli sayın Cavit Özgür beye teşekkürlerimizi iletiriz.

Mecmuamızın geçen sayısında Rize ve çevresinde meydana gelen çay hadiselerinin iç yüzünü ve çay probleminin gerçek faillerini açıklayacak yazılarımızı okuyucularımıza sunacağımızı bildirmiştik.

Çay üretimi; gerek yurt içinde kaliteli çayın elde edilmesi ve gerekse millî servetimize büyük miktarda yardımcı olması bakımından Türkiye çapında büyük bir değer taşır. Çayın istifadeli bir madde olması yanında, millî servetimizin Yahudi, Rum, Ermeni patronlar tarafından yurt dışına kaçırıldığını düşünürsek çay istihsalinin önemini daha iyi anlamış oluruz.

Memleket çapında bu derece mühim olan çay konusunda fikirlerimizi serdetmeyi birçok defalar düşünmüşsek te şimdiye kadar buna fırsat bulamadık. Bu konuda Türkiye'nin en büyük çay bölgesi olan Rize'den mecmuamıza kadar gelen sayın Cavit Özgür bize yardımcı olmuştur. Cavit Özgür yıllardan beri çay üretimi üzerinde çalışmış ve bu konuda yapılan yolsuzluklara, müstahsilin çilesine yakinen şahit olmuştur. Çaycının sesini ve yeşil altın çayın kara talihini anlatmak maksadıyla bir broşür yayınlamıştır. Mecmuamız broşürün basılmasında kendisine yardımcı olmuştur. Broşürde bir çok gerçeklere temas edilmekte ve çay ticaretinde yapılan yolsuzluklar açık bir şekilde anlatılmaktadır.

Sayın Cavit Özgür muhabirimizle yaptığı konuşmada çok sitemkâr bir şekilde şikâyetlerde bulundu. Bilhassa devlet yetkililerinin bu konu ile ilgilenmediğini belirterek çay üretiminin önu müzdeki yıllarda millî gelirimize büyük faydalar sağlayacağını ifade etti.

Yıllardır çay istihsalıyla uğraşan Cavit Özgür'ün muhabirimize yaptığı açıklamalara yazımızda yer vermeyi faydalı bulduk.

— «Cavit bey mecmuamıza kadar gelme ihtiyacını neden duyduunuz?»

— «Türkiye'de kötü zihniyetin emrinde olan basının haklı meseleleri daima istismar ettiğini bilmekteyim. Yeniden Millî Mücadele mecmuasını ilk sayısından itibaren okurum. Elbette ki hadiseleri millete bağı olarak müessir bir şekilde izah eden Yeniden Millî Mücadele mecmuasından başka bir yere gidemezdim.»

— «Bu mesele üzerinde kaç yıllık bir çalışmanız vardır?»

— «Memleketimizde ilk çay üretiminin başladığı yıllardan bu yana çay istihsalıyla meşgul oluyorum. Fakat açık olarak belirteyim ki her yıl büyük miktarda artış gösteren çay üretimi müstahsilin ihtiyaçlarını dahi karşılayacak güçte değildir. Yani çay üretimine gereken önem verilmemektedir.

— «Çay üretimi sizin için mühim bir kazanç olabilir mi?»

— «Memleketimizde çay sadece Doğu Karadeniz bölgesinde yetiştirilmesine rağmen, çay istihsalı yurt çapında bir millî gelir kaynağıdır. Yeraltı ve yer üstü madenlerimizi beynelmîl sermayeye peşkeş çekme durumundayken, çay istihsaline büyük değer vermemiz icabeder. Çay üretimine karşı gereken alâka gösterildiği takdirde önümüzdeki yıllarda bütün Avrupa devletlerine çay satabilecek duruma gelebiliriz. Çünkü Avrupa ülkeleri dahilinde yalnız Türkiye'de çay üretildiği gibi, çaylarımızın kalitesi de oldukça yüksektir. Fakat ne yazık ki mevcut iktidarlar bu mesele üzerinde ciddiyetle durmamışlardır.

— «Mevcut iktidarların şimdiye kadar çay üretimine gereken alâkayı göstermediklerini söylüyorsunuz, bu konuda bize bilgi verir misiniz?»

— «Rahatlıkla söyleyebilirim ki şimdiye kadar mevcut iktidarlar bu konuda ilgisiz kalmışlardır. Çay üreticisinin derdi ile meşgul olmadıkları gibi alınan çayları da gereği gibi değerlendiremediler. Çay istihsalı her yıl büyük oran da artış gösterdiği halde lüzumlu atelye ve fabrikalar açılmadı. Meselâ 1961 yılı istihsalı esas alınarak %7 artışla 1967 yılı sonuna kadar çay tesislerinin yılda 50.000 ton yaş yaprak işleye-

Doğu Karadeniz bölgesinin en büyük geçim kaynağı «Çay» a ve müstahsilinin ızdırabına ilk defa kulak veren, bu konu ile ilgili bir de broşür neşreden Cavit Özgür.

cek kapasiteye yükseltilmesi öngörülmüştür. Halbuki 1960 ve 1961 yıllarında fabrikalar mevcut hasatı işleyecek güçte olmadıkları gibi, istihsal artışının da %7 değil %25 olduğu düşünülürse 1963 ile 1968 yılları arasında fabrikasyon ile istihsal arasında husule gelecek boşluğu kapatmanın imkânsız hale geleceği ortada idi. Biz bu hal o günün ilgililerine bütün detaylarıyla anlatmaya uğraştıysak da maalesef anlatmaya muvafak olamadık... İlim heyetlerinin hazırladığı tasarılar hasıraltı edilmiş, ilgili bakanlık bunları meclise getirmek şöyle dursun, getirilmelerini dahi önlemistir.»

Çay istihsaline karşı bu derece ilgisiz hatta kasıtlı olarak lâkayt davranılması bütün çay üreticilerini olduğu gibi Cavit Özgür'ü de çok hidetlendirmişti. Hazırladığı broşürde ilgilileri haklı olarak sert bir dille itham etmekte mesul mekamlara bu konuda uyanık davranmaları için ihtar etmektedir.

Cavit Özgür bütün ithamlarında ve teşhislerinde haklıydı. Türkiye'de çay üretimine, gereken önem verilmiyor. Fakat niçin? Dünya teftiş heyetlerinin hazırladığı raporlara göre Rize bölgesinde yetiştirilen çaylar en üstün kalitedeki çaylardır. Fakat ambalaj halinde piyasadaki çayların kalitesi oldukça düşüktür. Çaylarımızın kalitesini düşürüp, dünya piyasalarındaki itibarını sarsan hususlar nelerdir? Doğu Karadeniz bölgesinde milyonlarca insanın ekmeği çay istihsaline bağı iken, bu insanların aç ve sefil kalmalarına yardım eden güçler kimlerdir?

İlerideki yazılarımızda bu sorulara uzun uzun cevap vererek dünya çay piyasalarını elinde bulunduran kuvvetleri ve bu kuvvetlerin iktisat politikalarını izah etmeye çalışacağız.

ÇAYIMIZIN KALİTESİ VE ÇAY ÜRETİMİNİ ZARURİ KILAN SEBEPLER :

Çay, mazisi çok eski olan bir bitkidir. Bir Çin efsanesine göre M.Ö. 2737 yıllarında Çin'de çay içiliyordu. Bir Çince sözlüğe göre ise çayın tarihi ancak M.S. 350 yıllarında başlar. O zamanlarda çay, Çin'in Güneydoğusunda, Siyam'da, Birmanya'da ve Endonezya'da yetiştiriliyordu. Daha sonraki yıllarda çeşitli beşerî hadiseler neticesinde çay, bütün Avrupa'ya ve Amerika'ya yayılmıştır. Bugün çay, kahveden sonra en çok içilen bir meşrubattır.

Türkiye'de ise, bilhassa Rize bölgesinde son yıllarda modern usullerle çay yetiştirilmeye başlanmıştır. İlk çay yetiştirme işi 1924 de ele alınmıştır. 1938 de ilk çay veriminde 135 kilo yaş yaprak 30 kilo çay elde edilmiştir. Daha sonraki yıllarda çay üretimine önem verilmiş ve çay bütün Doğu Karadeniz vilayetlerinde köylünün geçim kaynağı haline gelmiştir.

Çay üretimi; dünya üzerinde, yetiştigi memleketlerin azlığı ve büyük bir millî gelir kaynağı olması dolayısıyla Türkiye için mühim bir değer taşır. Bilhassa Doğu Karadeniz bölgesinin nüfus yoğunluğu ve geçim kaynakları göz önüne alınırsa çay istihsalının önemi daha iyi anlaşılabilir.

Dünya üzerinde çay yetiştiren memleketler Hindistan, Seylan, Japonya, Çin ve Brezilya'dır. Bu memleketlerdeki çaylar dünyanın en üstün kaliteli çayları kabul edilmektedir. Halbuki Türkiye'de, Rize bölgesinde, dünyanın en üstün kaliteli çayları yetiştirilebilmektedir. Hatta Londra'nın büyük çay firmalarının mütehassısı olan R. O. Mennel tarafından verilen bir raporda:

«Ben ve arkadaşlarım Türk çayı nümunelemini büyük bir alâka ile muayene ettik. Hiçbir şüpheye mahal olmaksızın bu çaylar bize şu kanaati veriyor ki: Rize'de çay işiyle meşgul olan kimseler işlerinde çok ehli idirler...»

«F.O.P. tipi çayın biçimine gelince... Seylan çaylarında gördüklerimizden daha üstündür. Böyle bir çay Avrupa'nın hemen her yerinde büyük bir kolaylıkla satılabilir...» denilmektedir. Rize bölgesi gibi bütün Doğu Karadeniz vilayetlerinde bu cins çayların yetiştirilmesi mümkündür. Bu duruma göre Türkiye'de çaycılığın gelişmesi dünya çapında bir önem kazanabilir.»

Çay yetiştiren ülkelerin azlığı yanında Doğu Karadeniz bölgesinin içtimaî durumu çay istihsalını zarurî kılar. Doğu Karadeniz köylüsünün geçim kaynağı mısır, tütün, fındık ve çaydır. Mısır ekimi para sağlayacak bir gelir kaynağı olmaktan ziyade yiyecek maddesidir. Tütün ekimi ise Doğu Karadeniz'in her vilayetinde mümkün olmamaktadır. Bu duruma göre Doğu Karadeniz köylüsünün tek geçim kaynağı çay olacaktır. Geçim kaynağının az olması yanında Doğu Karadeniz bölgesinin kalabalık bir nüfusa sahip olması göz önüne alınırsa çay üretiminin değeri ve zarureti daha iyi anlaşılabilir.

Hain İngilizlerin Bahreynli Müslümanlara komplosu

ORTA-DOĞU'DA YENİ BİR TEHLİKE

İngiliz kuvvetlerinin 25 Nisan 1971 de İran Körfezinden çekilmesiyle birlikte Orta-Dogu'nun çehresi değişmeye başlayacaktır. Bir tarafta Arap - İsrail harbi devam ederken bir taraftan da muhtemel bir İran - Irak savaşı tehlikesi başgöstermektedir. Bu her iki devletle de komşu olmamız münasebetiyle meydana gelecek hadiseler milletimizi yakinen ilgilendirecektir.

Bilindiği gibi İngilizler İran (Basra) Körfezini uzun zamandır kendi kontrolleri altında bulunduruyor ve Körfez kıyısındaki Bahreyn, Katar gibi petrolce zengin ülkeleri ellerinde tutuyorlardı. Şimdi İngilizler bu bölgeden çekilme ye karar vermişlerdir. Bu konuda Kuveyt'te bir açıklama yapan İngiliz Dışişlerinden Esan Luard, HMG İngiliz kuvvetlerinin 25 Nisanda körfezi terkedeceğini; Bahreyn ve bu bölgede bulunan diğer sömürgelerine de hürriyet verileceğini belirtmiştir. Fakat şunu hemen ilâve edelim ki, İngilizlerin verecekleri bu hürriyet «sahte bir hürriyet»tir. Çünkü İngiliz tarihçisi Arnold Tombee'nin de dediği gibi «Bir memleket İngilizlerin yetistirdiği kişiler tarafından idare edilmeyorsa, İngilizler o memlekete hürriyet vermezler.»

İngilizlerin Körfezi terketmeleriyle Orta Doğu'da yeni bir kazan kaynamağa başlayacaktır. Dikkatler, şimdi, İranla Irak arasında Şat-ül Arap nehrinden doğan anlaşmazlık üzerine çekilmeye başlamıştır. İran'ın, 1937 de imzalanan anlaşmayı hiçe sayması, bunun üzerine Irak'ın, İran'dan petrol bakımından zengin Abadan ve Ahvaz çevrelerini istemesi her iki tarafın da sınırlarını germiştir. Ayrıca İran sefirinin ve maiyetindeki dört kişinin sınır dışı edilmesi bu gerinliği biraz daha artırmıştır.

İRAN HARBE HAZIRLANIYOR

İngilizlerin 1971 de İran Körfezini terketme ihtimalini göz önüne alan İran; Irak'la muhtemel bir çatışma için hazırlıklarına tâ 1964 de başlamıştır. Önce, Amerika'dan F-5 jet uçaklarını alan İran, 1966 da İngiltere'ye son model «fırkateyn» ismarlamıştır. Önümüzdeki sene faaliyete başlayacak olan bu gemiler, deniz kuvvetlerinin füzelerini taşıyacaktır.

Şu son günlerde ise İran, İngiltere'den Rapier füzelerinden almak için anlaşma yapmıştır. İlgililerin söylediklerine göre bu füzeler, batının geliştirdiği en iyi füzeler olup, her biri 4.000 sterling değerindedir. İran bu işle ilgili olarak 47 milyon sterlinglik bir kontrat imzalamıştır. Ayrıca Şah hükümeti yeni silâhlar almak için Amerika'yı ikna gayreti içindedir.

İran hükümeti bu askeri hazırlıkların yanında diplomatik çalışmalara da hız vermiştir. Bahreyn meselesini Birleşmiş Milletler komisyonuna götürmüş ve Körfez politikasında önemli bir rol almak şartıyla Bahreyn üzerindeki bütün haklarından vazgeçtiğini bildirmiştir. Böylece daha şimdiden Suudi Arabistan ve Kuveyt'in desteğini kazanmış durumdadır. S. Arabistan Dış İşleri Bakanı Ömer-el Sakka'ın İran'ı resmi olarak ziyaret etmesi ve dört gün boyunca Şah'la devamlı temas halinde olması, sonra da iki devlet arasındaki münasebetin gayet iyi olduğunu söylemesi İran için iyi bir adım sayılabilir. İran diplomatik faaliyetlerine ilâveten İngilizlerin çekilmesini müteakip ilk iş olarak, körfezde emniyeti sağlayacak bir anlaşma yapmak istemektedir. Zira, İran; Irak'ta artan Rus tesirinden endişe duymaya başlamıştır. Sonra Irak'ta yaşayan vatandaşlarının emniyeti bakımından uyanık hareket etmek lüzumunu duymaktadır.

KÖRFEZE RUS VE AMERİKAN FİLOLARI GELECEK

Bir önemli mesele de İngilizlerin çekilmesinden sonra Rus harp gemileri körfeze girecektir. Amerika'nın da Körfezde filo bulunduracağı mümkün görülmektedir. Böylece Süveyş Kanalı'nı da kontrol altına zılamak olan Ruslar, Orta-Dogu'daki yerlerini sağlamlaştırmış olacaktır. Rus resmi çevreleri, bu bölgeyi dünyada Sovyet tesisinin en kolay ve tehlikesiz başarılabileceği bir bölge olarak görmektedirler.

Orta-Dogu'ya komünizmi yerleştirmekle vazifeli Filistin Halk Kurtuluş Teşkilâtı başkanı George Habbash (Core Habbas)

İran Şahı Rıza Pehlevi

Bilindiği gibi İran, CENTO üyesi bir ülkedir. Biz de CENTO'nun üyesiyiz. İran'la Irak arasında meydana gelecek bir hadisede, bir saldırıda, hem İngiltere, hem Amerika, İran'a yardım etme durumunda olacaktır. Irak ise Rusların yapacağı yardımı şimdiden kabullenmiş görünmektedir.

BU SAVAŞ KİME KÂR SAĞLAYACAKTIR?

İran'la, Irak arasında başlayacak olan bu emperyalist harp sadece ve sadece Beynelmillel Yahudiliğe kâr getirecektir. İranla hem komşu, hem de aynı paktın içinde bulunmamız ve daha önemlisi Irak'ta ve yurdumuzda siyasi kürcülük faaliyetinin artmış olması sebebiyle milletimiz için hiç de hayırlı olmayacak bir kavganın içine, belki biz de gireceğiz. Böylece Beynelmillel Yahudilik, hakim olduğu Amerika, İngiltere ve Rusya'yı kullanarak milletleri birbiriyle döğüşürme politikasını bir defa daha tatbik safhasına koymuş ve Muharref Tevrat'ın «Nilden Fırata kadar» cümlesini gerçekleştirmiş olacaktır.

Gerillaların yeni Başkanı George Habbash

Ürdün hükümet kuvvetleri ile Filistin gerilla teşkilâtları arasında meydana gelen çarpışmalar durmuş gibi görünüyor. Gerillalarla çarpışma esnasında hayli sarsılan Kral Hüseyin bir takım tavizler vermek mecburiyetinde kalmıştır. Şimdiye kadar tutumu ile halkın itimadını kaybeden Kral, şimdi daha kötü bir duruma düşmüştür. Gerilla teşkilâtlarıyla Ürdün Hükümet kuvvetlerinin çatışması gerilla teşkilâtlarını birbirine yaklaştırmıştır. Orta-Dogu'daki belli başlı gerilla teşkilâtlarının en faalleri El-Fetih Teşkilâtı ile Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesidir. Bunlardan El-Fetih teşkilâtının başında yahudi Yaser Arafat, Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesinin başında ise Dr. George Habbash bulunmaktadır. Dr. George Habbash'ın tam bir Marxist olduğu bilinmektedir. George Habbash Müslüman olmaktan çok uzak arap bile değildir. Kendisinin de bir çok defalar belirttiği gibi esas gayesi Orta-Dogu'da komünizmi yerleştirmektir.

Dış basında yer alan haberlere göre son çarpışmalar gerilla teşkilâtının liderleri arasında bazı değişikliklere yol açmıştır. El-Fetih Teşkilâtının lideri Yaser Arafat gerillalar üzerindeki kontrolünü kaybetmiş, bunun yerini George Habbash almıştır. Çarpışmalar esnasında Kral Hüseyin'le anlaşmaya yanaşan Yaser Arafat gerillalar üzerindeki otoritesini kaybedince yeni çareler aramağa başlamıştır. Gerillaları kontrolü altına alan marxist lider George Habbash çarpışmayı devam ettirmiştir. Yaser Arafat da George Habbash de komünist oldukları halde aralarında itilaf eksik olmamaktadır. Bu, emperyalist ideolojilerin kıyamete kadar kurtulamayacakları kendi bünye itilaflarından ileri gelmektedir. George Habbash Kral Hüseyin'den bir takım tavizler koparttıktan sonra çarpışmaya oda ara vermiştir. Böylece Orta-Dogu'daki gerilla teşkilâtlarının kontrolü tamamen marxist lider Habbash'ın eline geçmiş oldu. Şimdi Amman sokaklarında hükümet kuvvetleri ile gerilla birlikleri devriye dolaşmaktadır. Yeni bir çarpışmanın çıkabileceği ve kralın yeni tavizler vermeğe zorlanacağı muhtemeldir.

Son günlerde Kahire ve Şam radyolarının Yaser Arafat'tan değil de Dr. George Habbash'tan bahsetmeleri dikkat çekicidir. Marxist lider hedef olarak doğrudan doğruya hükümet kuvvetlerini seçmiştir. Çünkü Orta-Dogu'ya komünizmi yerleştirebilmek için gayri memnun olan halkın tasvibini kazanmak istemektedir. Hükümete güveni kalmayan, halk, gerilla teşkilâtlarına bağlanmak isteyecektir. Ancak bu takdirde Orta-Dogu'daki bunalım daha da çok artacaktır. Zira bu son olaylar Ürdün halkını bir iç savaşın eşiğine getirmiştir. Müslümanların vermek istedikleri mücadele hedefinden sapılmakta ve bir iç harp başlatılmak istenmektedir. Bu doğrudan doğruya komünist şeffhlerin kontrolünde olan Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi tarafından düzenlenmektedir. Orta-Dogu'da başlayacak olan sınıf kavgası doğrudan doğruya emperyalist güçlerin işine yarayacaktır.

Şimdiye kadar mason ve yahudi kontrollü basın Yaser Arafatı müslümanlara lider olarak kabul ettirebilmek için son derece gayret göstermiştir. Türkiye'de de sağıcı olduğunu iddia eden basın bu propaganda yarışına katılmıştır. Ancak sonradan bu gerilla teşkilâtlarının ve liderlerin gerçek hüviyetleri ortaya çıkınca bütün propagandalar silinmiştir. Şimdi ise müslümanlara marxist lider Dr. George Habbash'ın nasıl kabul ettirileceği düşünülmektedir. Ancak Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesinin ve George Habbash'ın nasıl bir mücadelenin için de olduğu bilinmektedir. Aşırı solcu liderin bütün gerillalar üzerinde söz sahibi olması Orta-Dogu'da komünist faaliyetlerin hız kazanacağını gösteriyor.

Meydana gelen bu son çarpışmalar ve bazı değişiklikler gerilla teşkilâtlarının kimin hesabına çalıştığını açıkça ortaya koymaktadır. Gönül arzu eder ki bu gerçekler ortada iken müslüman milletler düşmanlarını teşhis etsinler ve gerçek kurtuluş mücadelelerini başlasınlar. Şah te teşkilâtlara itibar etmesinler.

ESİR TÜRK İLLERİNDEN VE İSLÂM ALEMİNDEN

Doğu Türkistan Cumhuriyeti Eski Genel Sekreter.

İSA YUSUF ALPTEKİN'İN HÜR DÜNYA SEYAHATI

Bugün beynelmilel komünizmin insafsız zulümlerine terkedilmiş olan esir Türk illeri her zamankinden daha fazla ilgiye muhtaçtır. Cin'in, komünist Mao'nun esaretine düşmesinden sonra, Doğu Türkistan Cumhuriyeti, hemen hemen komünist kuşatma zinciriyle sarılmış oluyordu. Buna rağmen Doğu Türkistanlılar mücadelelerini bir an dahi aksatmadılar. Eski medeniyetlerimizin beşiği olan bu topraklar, şimdi komünist sürülerinin ayakları altındadır.

Doğu Türkistan'da her türlü baskıya rağmen sindirilemeyen Türkler, inançlarından hiç bir zaman taviz vermediler.

Onların inandıkları davayı didinerek duyurmaya çalışan, sırf bu mesele için Avrupa'ya ve Amerika'ya giden, hür dünyayı uyarmaya çalışan bir Doğu Türkistanlı var: İsa Yusuf Alptekin. Avrupa'da ve Amerika'da çok insanlarla temasa geçti. Ve geçtiğimiz Pazartesi gün Türkiye'ye döndü. İsa Yusuf Beyin Amerika'da yaptığı temaslara bu vesile ile günü gününe neşrediyoruz.

NEW YORK, MART 1970 — G. PAHTA BİLDİRİYOR :

Kızıl Cin işgali altında bulunan 10 milyon nüfuslu esir Doğu Türkistan Türk'ünün istiklâl mücadelesini, hür dünya milletleriyle hükümet büyüklerine duvarmak ve onların desteğini kazanmak gavesiyle dünya turuna çıkmış bulunan Doğu Türkistan Türklerinin vilmaz lideri İsa Yusuf Alptekin, oğlu Arslan Alptekin'le beraber 24 Ocak 1970 cumartesi günü öğleden sonra New York'a geldi.

New York'un J. F. Kennedy hava alanında, sabahın erken saatlerinden beri kendisini sabırsızlıkla bekleyen ve New York'ta meskün bulunan Türkistanlılardan 40 kişilik bir grup, havaalanının volcu bekleme salonunu süslemişler, millî kıyafetleriyle İsa Yusuf Alptekin'i beklıyorlardı. Nihayet İsa Yusuf Alptekin çıkış kapısında gözüktü. Gayet sık bir şekilde Türkistanlı kıyafeti giymiş olan bir Türkistanlı kız, Alptekin'i grup namına karşılayarak elindeki bir demet güllü verdi ve kendisine «Hoş geldiniz» dedi. Alptekin, bu çok duygulu sürprizden dolayı küçük Türkistanlı kızın alnından öptü. teşekkürlerini ifade etti. Daha sonra İ. Y. Alptekin'e, New York'ta faaliyet gösteren «Türkestan American Association in U.S.A.» — Amerika'da meskün Türkistanlılar Cemiyeti — namına, cemiyet başkanı Dr. Maksut Bek hoşgeldiniz dedi. Kendisiyle kucaklaşarak görüşen Dr. Maksut Bek, müteakiben salonda mütevazî ve tertipli bir şekilde bekleyen Türkistanlıları, teker teker İsa Yusuf Alptekin'e takdim ederek tanıştırdı. Her birivle ayrı ayrı kucaklaşarak, öpüserek görüşen Alptekin'i, sovdaslarının hepsi sıcak bir muhabbet ve bağlılık ifadesiyle bağrılarına bastılar. Takdim merasimi sona erince, söz alan cemiyet başkanı Dr. Maksut Bek, İsa Yusuf Alptekin'in tesrifinden dolayı duyduğu memnuniyeti çok samimî bir lisanla ifade etti ve kendisine elinden gelebilecek imkânlarıyla yakından yardım ve hizmette

bulunmaktan, bütün burada bulunan Türkistanlıların büyük bir zevk ve memnuniyet duyacağını söyledi. Müteakiben söz alan İsa Yusuf Alptekin, Türkistanlı sovdaslarının bu sürpriz dolu karşılamalarından duyduğu büyük sevinç ve minnet hislerini ifade etmekten aciz kaldığını, bu sıcak alâkanın kendisine büyük bir manevî güç ve ilham kaynağı olacağını ve bu anı hayatı boyunca unutamayacağını söylemiş ve «mahkum, mazlum, sahipsiz ve bahtsız Türkistanlılar namına» hazır bulunanlara teşekkür etmesi, göz yaşlarına sebebiyet vermiştir. Bu salondan hem sevinçli ve hem de kederli, döner merdivenlerden aşağıya doğru ilerleyen Türkistanlıların kalbuhakkak ki o anda bir tek «Türkistan... Hür ve Bağımsız Türkistan...» hasreti için çarpıyordu. Bir gün öncesine kadar bütün New York'u kar, yağmur karışık, soğuk havasıyla kasıp kavuran gazaplı hava, san ki o gün Tanrının Türkistanlı kullarına son zamanlarda biraz acıdığını müjdeleyeceğine, birden yumuşamış güneş, bulutsuz gökten ılık nurunu hissettirmişti. Birden değişen hava şartları, bu müstesna güne başka bir canlılık ve âhenk getirmişti. Hava alanından bir düğün alayı gibi kendi arabalarıyla avrılan Türkistanlılar evlerine dağılırken, İsa Yusuf Alptekin tekrar bir arada bulunmak ümidiyle onlarla vedalaştı. Ve kendisine tahsis edilen Gulâmeddin Pahta'nın evinde istirahat etmek üzere, oğlu Arslan Alptekin'le beraber hava alanından ayrıldı.

Londra'dan biraz üşütmüş ve çok yorğun gelen Alptekin ikinci ve üçüncü günlerini evde istirahat etmekle geçirdi. İşleri ve uzakta bulunmaları sebebiyle hava alanına gelemeyen Türkistanlı ve diğer şahıslar, durmadan telefonla hoş geldiniz diyerek sevinçlerini ifade ettiler.

NEWYORK 26 Ocak 1970

Bu pazartesi sabahı «Radio Liberty» —Hürriyet Radyosu— idare merkezine gi

derek orada bulunan dostlarını ziyaret eden İsa Yusuf Alptekin, radyo çalışmaları hakkında geniş bilgiler aldı ve diğer zevatla tanıştı. Radyonun program işleri müdürü Dr. Gustav Burbil tarafından şerefine verilen öğle vemeğinde burada hazır bulunan Hürriyet Radyosu Cin İşleri yazarı Silâyuf ile uzun süre, Cince hasbihalde bulundu ve fıkı teatisinde bulundu. Müteakiben eve dönen Alptekin, o günü eve gelen misafir vurttaşlarıyla geçirdi.

27 OCAK 1970

İsa Yusuf Alptekin, New York'ta Türkçe yayın yapan W. AVG FM Radvosunun Türkçe neşriyat idarecisi ve mes'u' yazarı sayın Faruk Fenik'i makamında ziyaret ederek kendisiyle tanıştı. Sayın Faruk Fenik, Türkçe neşriyatlarında İsa Bey hakkında ayrıca komünar ve haberler yayınlayarak ve hattâ hiçbir ücret talep etmeden verilen ilanları neşretmek ve bütün New York'ta bulunan Türk soylu din kardeşlerimize Doğu Türkistan millî davasını tanıtmak volunda büyük hizmet ve vardım larını kativen esirgememistir. Hattâ Alptekin, buradan ayrılırken dahi, buradaki dostlarına, Türkistanlı, Türkiyeli, Azerbaycanlı, İdil Ural'lı ve Kazanlı Türk sovdaslarına, gösterdikleri yakın alâka ve samimî yetten dolayî teşekkür etmesi ve vedalaşması hususunda sesinin duyurulmasında büyük yardımları olmuştur.

28 OCAK 1970

Bu sabah Alptekin, Radvo Liberty'ye gitti ve Radvo'nun program müdürü Mr. Kricluv ile görüştü. Uzun süre devam eden görüşmelerde Alptekin, radyo neşriyatında Doğu Türkistan sivesine daha da geniş vererek takvime edilmesi hususunda fikirlerini bildirdi. Daha sonra değerli Türk Milliyetçisi Reha Oğuz Türkkan'ın «Empire State Building» binasının 80. katındaki çalışma dairesinde ziyaret ederek görüşmelerde bulundu.

29 OCAK 1970

Alptekin, bugün Birleşmiş Milletler Teskilâtı binasına giderek Türkiye Daimî Büyükelçiliğini ziyaret etti ve Büyükelçi sayın Ümit Halûk Revle görüştü. Büyükelçimize Doğu Türkistan davası hakkında malumat verdi.

Aksam saat 18.00 de Alptekin, Hindistan'da tanıştığı pek kıymetli arkadaşı ve gerçek bir Türk dostu olan sayın Dr. Milton Clark'la 16 yıllık bir avrılıktan sonra buluştu ve görüştü. Dr. Milton Clark aynı gün ailesiyle birlikte Cin Lokantası'nda özel bir ziyafette Alptekin ile saatlerce dertleşip konuştular. Bu konuşmalarda müstakbel mücadele programları hakkında fikir teatisinde bulundular. Dr. Milton Clark, daha sonra İsa Yusuf Alptekin'in Washington seyahatinde pek büyük vardım ve müzaheret göstermiştir. (Devamı var)

Tarih İçinde Ordumuz

(Baştarafı 8. sayfede)

ORDUYA MASONLUĞUN SIZMASI VE NETİCELERİ

İttihat ve terakki zamanında ordumuzun bir çok subayı mason localarına zorla sokuldu ve beynelmilel yahudiliğin oyuncağı haline getirildi. Mason ve millet düşmanı nazıların gözünde mason bir binbaşı milletine bağlı bir albaydan daha çok itibar görüyordu. Bu durum ordumuzun kumanda (hiyerarşi) zincirini bozdu. Kumanda zinciri bozulmuş orduda disiplin kalmadı ve üst'ün verdiği emirler yerine getirilmiyordu. Topraklarımızı kaybetmeye başladık. Balkan Harbinde Edirne'yi alan Bulgarlar Selimiye Camiine haç taktılar Kur'anları yırttılar, genç kızları kirletip vahşet üzerine vahşet gösterdiler. Köpek bile ekmek veren eli ısırmasın. Fakat düşmanlarımız köpeklerden daha adice hareketler yaptılar. Bu zaman da ordumuzda fikir ayrılıkları çıkmıştı. Ordu düşmanla uğraşacağı yerde kendi iç meselesiyle uğraşıyordu. Felâketler zinciri devam ediyordu. Anadolu'nun 8 misli olan topraklarımız gitmiş, sıra Anadolu'ya gelmişti. Bu defa haçlı ruhla Yunan emelleri birleşerek harekete geçti.

Fakat öldü sanılan millet tekrar kendi imanı etrafında ordu-millet halinde şahlandı. Millî mücadele başladı. Millî mücadele topyekün milletin ordulaşmasına en güzel misal teşkil eder. Cephane taşıyan analar, silâha sarılan nur yüzlü dedeler savasın temiz bacılar bunu isbatlar.

Yukarıda belirttiğimiz gibi ordumuzun tarihini, milletimizin mücadele tarihiyle beraber incelemek zorundayız. Zira savaş ve ordu en eski tarihlerde bile mevcuttur.

DEVLET - ORDU VE İDEOLOJİ

Ordumuzun kuruluş tarihi aslında çok eskidir. Kabul edilen 1363 tarihi sembolik bir tarihtir. 1363 den önce de ordumuz bir çok zaferler kazanmıştır. Selçuklunun zaferleri bu tarihten öncelere rastlar. Anadolu Selçuklu ve Büyük Selçuklu devletlerini kuran bizim ecdadımızdır. Tarih boyunca ordumuzun görevi sadece savaşmak olmamıştır. Bir çok devlet kurduğumuza göre devletin, ideolojisinin korunması içinde kuvvet unsuruna ihtiva vardır. Tarih boyunca bu kuvvet unsuru ordu olmuş, iç ve dış millet düşmanlarını perişan etmiştir.

ORDUMUZUN KURULUŞ TARİHİNİN TESBİTİ

Bazıları ordumuzun kuruluş gününü islâmî kabul etmeden Asya'da yaşadığımız devreye rastlatmakta. Bazıları Anadolu'yu fetheden Selçuklu ordusunu kabul etmektedir. Bize göre mademki tesbit edilen tarih sembolik bir gündür. Bu gün ya 1071 Malazgirt savaşı gibi şanlı bir zaferin tarihi, yahut da yeni bir çağın başlamasına sebep olan 29 Mayıs 1453 İstanbul'un Fethi'nin kuruluş yıldönümü olması icap eder. Deniz kuvvetlerimiz, Türk denizciliğinin XI. asrın son yıllarındaki gerçek kurucusu İzmirli Caka Bey'in ilk deniz seferleri değil, Türk milletinin en büyük deniz se-

feri olan Preveze'nin yıldönümünü kutlamaktadır. Bugün çok isabetlidir. Kara Kuvvetlerimiz için de böyle bir gün düşünülebilir.

KURULUS GÜNÜ MİLLİ BAYRAM OLSUN

Madem ki 1363 Yeniçeri Ocağının ilk nüvesinin kuruluşu, Kara Ordumuzun kuruluş yılı olarak kabul edilmiştir. Hiç olmazsa bir Malazgirt zaferinin, bir İstanbul'un Fethi'nin de millî bayram olması; ordu ve millet tarafından kutlanması gerekir. Bu zaferlerin yıldönümleri resmî müesseseler tarafından kabul edilmesi icabeder. Zira Yunan milleti; İzmir'e çıkan Yunan palikaryalarına öncülük ederek camilerde millet evlatlarını yaktıran katil papaz Hristostomos'un ölümünü millî bir yas günü olarak kabul etmektedir. Hristostomos'un heykeli dikilmiş altına Yunan gençliği intikamını er geç alacaktır, denmiştir.

ORDUMUZUN TARİHİMİZE VE ECDADA SAYGISI

Ordumuzun şerefli mensuplarının, 1363 yılı gibi bir tarihi kabul etmeleri sevindiricidir. Bazılarının taassuba kapılarak yaptığı gibi Osmanlıyı reddetmemiştir. Biz cumhuriyet devrine gökten gelmedik. Selçuklu, Osmanlı silsilesiyle geldik. Bu devletlerin hepsi bizim devletimizdir. Ordumuzun bu tarihi kabul etmesi tarihimize ve ecdadımıza saygısını gösterir.

Bu derece şerefle yaşamış; insanlığa ilim, ahlâk, adalet götürmüş ecdadımız nasıl reddedilebilir. Bir Alparslan'la bir Fatihle hangimizin göğsü kabarmıyor? Bu realiteleri inkâr edenler gayri millî kültürlerin kuklası haline gelmiş zavallılardır.

ORDUMUZ VE DÜŞMANLARI

Tarih boyunca düşmanlarımız hemen hemen hep aynı kalmıştır. Yalnız zaman akımı içinde değişik usul ve vasıtalarla bize saldırmışlardır. Beynelmilel siyonizm ve beynelmilel hıristiyanlık tarih boyunca değişik zamanlarda, değişik usullerle bizimle savaşmışlardır. Sıcak harp (silahlı harp) bitince barış günlerinde harp; soğuk harp şeklinde devam etti. Düşmanlarımız siyasî, ahlâkî, kültürel ve iktisadî harbi, kesiksiz devam ettirdiler. Cephelerde almadıkları galibiyetleri bu yolla almaya çalıştılar.

Bugün de beynelmilel siyonizm; onun maşası komünizm ve beynelmilel hıristiyanlık düşmanımızdır. Bu düşman ideolojiler artık içimize sızmıştır. Siyonizm; mason lo-caları ve komünistler vasıtasıyla içimizde ajanlar yetiştirmiştir. Beynelmilel hıristiyanlık ise kendi değerlerini inkâr eden; ya bancı kültür ve ideolojilerin hayranı fertler imal etmiştir. Hülâsa bugün iç millet düşmanları da, ordumuzun düşmanları arasındadır. Ordumuz daima millet ordusu olmuştur. Bu düşmanlarını da mutlaka ezecektir. Ordumuz her zaman olduğu gibi iman, ahlâk, kültür ve zenginliğimizin bekçisidir.

VATAN BÖLME FAALİYETLERİ

Bugün vatan bütünlüğümüz de tehli-

kededir. Doğuda komünist eşkiya Barzani'nin hareketi; İsrail'in Nil'den Fırat'a ideali ve Yunan'ın Megalo İdeası milletimiz ve ordumuz için büyük tehlikedir.

Bugün komünistler millî ordu yerine halk ordusu isteyerek ordu düşmanlığı yapıyorlar. Bu komünist sloganın mahiyeti şudur: Hapishane kaçkını, hırsız, vurguncu yahudi, ermeni ne kadar millet düşmanı varsa bu çapulculardan teşekkül eden ordu demektir. Propaganda safhasını aşarak silahlı caniler haline gelen kızıl Orta-Doğu Teknik Üniversitesinde şerefli Mehmetçiği çürük yumurta yağmuruna tutuyor. Teğmen Necdet Güçlü'nün cenazesinde subaylara siz de çok oldunuz diyorlardı. İşçilerimizi sosyalist ihtilale vasıta yapmak isteyen DİSK adlı kızıl teşkilât işçimizle, ordumuzu karşı karşıya getiren en büyük hainliği ve ordu düşmanlığını yapıyor. Tahrik edilen işçiler Mehmetçiğe saldırıyor; tankların üzerinden geçiyordu. DİSK başkanı karşımızda hiçbir kuvvet tanıtmıyor diyecek kadar azıtiyordu.

Büyük milletimiz ve ordusu tarih boyunca büyük düşmanları dize getirdi. Mutlaka komünistleri de şerefli ayakları altında ezecektir. O daima millî ordu olarak kalacaktır. Halk ordusu isteyen kızıl ordu ya bağlı bulundukları yerlere kaçacak, yahut yok olacaklardır.

Halk Ordusu Değil

(Baştarafı 5. sayfede)

Bayın hepsini erkek çocukları ile birlikte idam ettirdim. Karıları ile kızlarını ise Rus ordusu tarafından kullanılmak üzere umumhanelere gönderdim.» (William C. Bullit, Voroşilof ile Bir Konuşma 19 Mayıs 1956 Shf. 18-19)

Mübarek vatanımızda vatanseverlere, milliyetçilere ve millî kuvvetlere hazırlanmak istenen akibet budur. Fakat işin iç yüzü farkedilmiş, silahlar geri tepmiştir. Komünistler mehmetçiğin süngüsünü girtlaklarında hissetmişlerdir.

ORDUMUZ VE KOMÜNİZM

Türk ordusu ta kuruluşundan bu yana milletimizi korumak için sayısız fedakârlıklara katlanmıştır. Haçlı sürülerine, müstevli kuvvetlere karşı daima milleti korumuş, onu zaferden zafere ulaştırmıştır.

Bugün de milleti tehdit eden ve git-tikçe canavarlaşan komünizm karşısında yine milletin istinatgâhı ve ümididir.

Ordu komünizm karşısında safını seçmiştir. Onun veri gerçek vatanseverlerin ve gerçek milliyetçilerin topladığı Milli Cephe'dir. Ve komünizm hakkında kesin kararını vermiştir:

«Komünizm insan hakları ile vicdan düşünce, din, sevatat, serbest çalışmak ve mülk edinme hürriyetlerini inkâr eden bir idare şeklidir.

Komünizm bir ülkeye yerleşince artık orada hürriyet güneşi doğmaz. Uzun ve karanlık günlerin sonu gelmez. Vatanımızda hür ve mesut yaşamak için komünizmi ülkemize sokmamak, vazifelerimizin en başında gelmektedir.»

(Kara Kuvvetleri Komutanlığının 19. 2. 1967 gün ve HRK 5511 - 58-67 NSR emriyle neşredilen Neden Komünizme Karsıyız kitabı.)

Milletin ordudan beklediği de bu kardı.

Yaşasın Millî Ordu!
Kahrolsun Haçlı Ordusu!

Muhterem Efendim

(Baştarafı 2. sayfada)

birisi iki sene önce tertiplenmiş bir uçak seyahati sonucu İstanbul'a da gitmişti. Sultanahmet'te namaz kılmış dönüştü beni gördü «Ben dinime çok bağlı koyu bir katolizim» dedi Ve ilâ veten. «Sultanahmet camisinde namaz kılınca seni düşündüm, samimi olarak sövmek zorundayım içindeki ahenk, huşu ve zevki kilisede bulamadım. Dini-

mi asla değişmem ama o ahen-ge bayıldım...»

İçimden iyiki bizimkiler fark etmemişler dedim. «Koca Amerikalı profesöre bak» diye defalarlı aldıkları.

Son zamanlardaki, memlekette görülen kıymıldanmaları gördükçe bir büyüğün;

— Müslümanlığı budamağa ça-lışanlar zavallı ve akılsızlardır.

Zira bu ağacın kökü semada, gövdesi aşağıdadır. Budadıkça daha çok göğün Yazarları yazar, söyleyenler söyler... ama kervan yürür... şeklindeki sözü ne daha iyi inanıyorum.

Başarılar dilerim.
Hürmetlerimle.

Dr Edip Memişoğlu
1226 Lafale - Outremont
Montreal P.Q.
CANADA

İNKILÂB İLMİ

22

Düşman ordusu ve düşman iktidarı imha edilmeden netice alınmaz. Tali kuvvetlere yönelmek, asıl düşmanı ve kuvvet kaynağını bırakmak mağlûbiyeti hazırlar. Düşman iktidarın asıl kuvvetini ortadan kaldırmağa teveccüh edilir. Yan kuvvetlerle meşguliyet mağlûbiyet demektir. İktidarın kalbine yönelen hareketler yerine, günlük vakıalar ve meseleler içinde kaybolmak ve fer'i düşmanlarla mücadele etmek lüzumsuz olup mağlûbiyeti hazırlar.

Bu kaideye riayetsizliğin doğurduğu mağlûbiyetleri hatırlayalım:

Hitler'in Kafkasya'ya ve Stalingrad'a yönelip asıl kuvvet menbaı olan Moskova cephesine yönelmeyişi Hitler kuvvetlerinin askerî sahada mağlûbiyetlerine sebep olmuştur.

Hız Muhammed (S.A.S.) in ise, asıl kuvvet olan Mekke müşriklerine hücumu ve Kureys küfrünün iktidarını yıkmaya müslümanların iktidara gelmesine vesile oldu.

Aynı şekilde, komünistlerin Çar iktidarını yıkmaları da, onların iktidara gelmelerine vesile oldu. İktidarın esasını meydana getiren ordu ve polis yok edildi. Çarlık düştü. Komünizm için asıl hedef devletin iktidarına -polis ve orduya- hücum etmek olmuştur.

Bir harp felsefecisi olan Hohen Lohe: «Asıl hedef hiç bir zaman elden geçirilmemelidir. İlk hedef düşman ordusuna, düşman kudretlerine galebe çalmaktır.» demektedir.

Moltke aynı şeyi te'yid eder: «Bütün kuvvetler, başlangıçtan itibaren, hasmın bütün kuvvetini aramalıdır. Yan hedefler üzerinde durmamalıdır.» Moltke aynı zamanda; «Bütün kuvvetlere tek bir istikamet verilmelidir ve bütün kuvvetler tek bir istikamete, tek bir düşmana karşı savaşmalıdır.» der.

Townshend «Kat'i zafer istihsal edilince durmamalı, takibe başlamalı ve merkez-i hükümet zaptedilmeli.» demektedir.

3— ÜSTÜNLÜK :

Üçüncü kuvvet kullanma kaidesi üstünlüktür. Zaferi kazanmak için, kat'i netice aranan bölgede, düşman iktidarına üstünlük sağlamak şarttır. Bu üstünlük, sayı ile birlikte; teknik, silah, vasıtalar, keyfiyet, baskın, stratejik ve operatif duruma olan üstünlüklerle temin edilir.

Psikolojik savaşta üstünlük; iman, kültür, iman istikametinde olan bilgi ve bunun propagandasıyla meydana getirilir.

1939 da Almanların Polonya'yı yenmelerinde, kuvvet üstünlüğüyle beraber, stratejik üstünlükleri de rol oynamıştır.

Hasmın en zayıf noktasına en büyük kuvvetlerle vurmaya üstünlüğün esasıdır. Hasım vermiş olduğu açıklarla; meselâ siyasi iktidar yapmış olduğu gafırlar ve halk üzerinde uyandırdığı hoşnutsuzluklarla teşhir ve ifşa edilir ve düşman iktidarı yıpranmağa düçar edilir. Hasımın en zayıf noktasına vurmaya aramak bir kuvvet kullanma kaidesidir. Düşman iktidarının en zayıf noktasına, bütün kuvvetlerle birlikte âni ve şaşırtıcı taarruz, harbin hangi safhasında bulunursa bulunsun üstünlük temin edeceğinden, muvaffakiyet elde edilir.

Hız Muhammed (S.A.S.) in harblerin-

de bu kaidenin tatbikini görürüz: O, Mekke ve Hayber ittifakına karşı, Mekke ve Müslümanlar ittifakını yapmak suretiyle düşmanları ikiye ayırmış onları zayıflatma ve evvelâ Hayber'i, sonra da Mekke'yi fethetmek suretiyle düşman kuvvetlerini ortadan kaldırmıştır. Burada stratejik ve taktik üstünlük temin edilip baskın uygulanmıştır. Bu, müslüman inkılâbcıların, üstünlük kaidelerini mükemmel bir surette tatbik ettiklerini gösterir.

Keza Lenin'in stratejisi ve taktikleri Carinkinden çok üstündü ve komünistlerin zaferi kazanmaları, bu sebepten, tabii idi.

4 — ZAMAN :

Harbin dördüncü kaidesi zamandır. Zaman üstünlüğün sağlanmasında ve kat'i neticenin alınmasında rol oynar. Bilhassa, baskın tarzında açılmış olan, modern harplerde zaman faktörü çok mühimdir.

Hız Muhammed (S.A.S.) in bütün harplerinde baskın tarzı görülür. Bu kaidenin tatbikatının bir örneği Mekke'nin fethidir. Hazırlıklar tamamıyla gizli tutulmuştur. Hattâ Hız Ebu Bekir bile hazırlığın hangi istikamette yapıldığını bilmemektedir. Hız Aışe'ye devamlı surette soruyor fakat müphem cevaplar alıyordu. Hazırlıklar en mükemmel şekilde yapılmış fakat gizli tutulmuş ve müslüman orduları doğrudan doğruya, psikolojik taarruzun da temin ettiği üstünlük ile, baskın yapmışlardı. Birden bire Müslüman öncüleri Mekke kapılarında görünürverince Mekke ahalişi şaşkına döndü ve Mekke teslim olmağa mecbur oldu. Sadece Hız Hâlid b. Velid'in kuvvetlerine biraz mukavemet gösterildi. Mekke müslümanların eline kolayca geçti. Mekke fethinde, Hız Muhammed'in (S.A.S.) baskın tarzında yapmış olduğu bir mücadele örneği görülür.

İşte bu kabil harplerde, derinlik ve genişliğine dağılmış bulunan ordu kısımlarının, kara, deniz ve hava yollarıyla tasarlanan plâna göre hedefe tevcihi ve kat'i netice yerinde zaman ve mekanca birleştirilmesi vurulacak yumruğun kuvvet ve şiddeti, neticenin garantiye alınabilmesi bakımından lüzumlu ve önemlidir. Mücadelelerde zaman çok mühim bir rol oynamaktadır ve oynayacaktır. Zaman faktörünü en iyi tarzda kullanan mücadeleyi kazanacaktır.

Stratejiyi tarif eden Moltke: «Strateji; kuvvetleri zaman ve yerce, en iyi şartlar altında sevk ve idare etmektir.» der. Kuvvetlerin sevkinde zaman ve yer en tiz ölçüde hesaba katılacaktır.

Plânın bir fonksiyonu zaman, diğer bir fonksiyonu da mekân'dır. Muayyen bir zamanda ve muayyen bir mekanda kuvvetlerin toplanabilmesi veya dağıtılabilmesi, kuvvetlerin sevk ve idaresinde en mühim rolü oynuyor. Baskın tarzında olsun veya olmasın, kat'i neticenin alınmasında, zaman faktörü mühim rol oynar.

Almanların II. Cihan harbinde Norveç çıkartması buna tipik bir misaldir. Aynı

noktalardan gelen sefer kolları, netice alınacak noktada, aynı anda birleşiyorlar ve yumruğu indiriyorlar.

Hız Muhammed (S.A.S.) in savaşlarında muayyen ittifakları vardı. Bu ittifakları, kendisiyle birlikte, muayyen seferlerde müşterek düşmana karşı hareket etmeyi teahhüd etmişlerdi. Hız Muhammed (S.A.S.) bunlara muayyen bir zamanda ve muayyen bir mevkide bulunmalarını emrederdi. Kendisi, toplayıcı güç olarak ve istikametini değiştirerek —gideceği hedefin istikametine umumiyetle zıt bir istikamet takip ederek— yardımcı kuvvetlerini, tespit edilen yer ve zamanda, toplar ve baskın tarzında istenilen yere varıp orayı ele geçirirdi.

Bu sadece askerî mücadelede tatbik edilmiyor. Psikolojik ve siyasi mücadelede de zaman faktörü en iyi şekilde kullanılmalıdır.

Gerek darbeyi vurma zamanının tesbiti ve gerekse tesbit edilen zamanda kuvvetlerin istenilen hareketi yapmalarının temini mücadelenin en mühim kaidelerindendir.

Lenin: «İhtilâl bir meyveye benzer. Henüz olmadan ağaç sallanırsa düşmez. Vakti geçtikten sonra ağaç sallanırsa geç kalmış olur.» der. Bu, darbenin vurulacağı anın ehemmiyetini gösterir.

Darbenin vurulacağı anda, kuvvetlerin istenilen yerde bulunması veya hareket geçmesi —uyulduğunda— muvaffakiyetle temin eden kaidelerdendir.

5 — KUVVETLERİN TASARRUFU :

Stratejinin beşinci kaidesi kuvvetlerin tasarrufudur. Stratejinin en önemli kaideslerinden olup tatbiki bir dehâ ve sanat eseridir. Bir mücadelede, nerelerde kuvvetlerin tasarruf edileceğini kestirmek komutanlık sanat ve hüneridir. Kat'i netice yerinde, hiç bir zaman, yeteri kadar kuvvet toplanmış sayılamaz.

Almanlar Rus cephesine gerekli ağırlığı koymadılar. Muhtelif noktalarda lüzumundan fazla kuvvet bıraktılar ve harbi bu yüzden kavgbettiler.

Kuvvetleri, hücum için, toplu tutmak sanattır. Asıl netice alınacak yerlerde kuvvetlerin çoğunu tutmak, ikinci derecedeki yerlerde ikinci derecede kuvvetler kullanmak gerekir. Bunun ihmali felaket sebebidir.

Bu kaidenin tatbikatını iyice anlayabilmek için, mücadelelerden bazı misaller verelim:

Kuvvetlerin tasarrufu kaidesi: karşılaşılan düşman kuvvetine mukabil buna denk veya bunu ezebilecek bir kuvvetin çıkarılması demektir. İnkılâbcıların kendi emir ve idareleri altında bulunan ahaliyi veya memleketi korumak mecburiyetleri vardır. Düşmanla karşılaşıldığı zaman evvelâ, milletin ve memleketin asayişini korumak için, burada mecburen bir miktar kuvvet bırakılacaktır. Karşılaşıldığı düşmana mukabil de bir kuvvet ayıracaktır.

(Devamı Var)

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

ideolojiler kavgasından akisler

Mücadeleciler tahliye edilmedi

18 Eylül 1969 tarihinde komünistlerin ve siyasi kürtçülerin Işık Özel Mimarlık ve Mühendislik Okuluna yaptıkları baskın ve neticede Gürbo'nun oğlu Mehmet Cantekin adında Orman Fakültesinden birisinin öldüğü habiseden dolayı tevkiif edilen milliyetçilerin duruşmaları 27 Haziran 1970 günü yapılmış fakat tahliye talepleri yine reddedilmiştir. Komünistlerin dinamit, molotof kokteyli ve tabanca kurşunlarına karşı okullarını koruyan Kâzım Korkmaz, Abdülkadir Akpınar ve Semih Topçu'nun duruşması 15 Temmuz 1970 tarihine bırakılmıştır.

Komünist, Yahudi ve Ermeni kurşunlarına karşı millet varlığını korumak için temiz göğüslerini siper eden bu milletin kahraman evlâdları, Yavuzlar Kâzımlar Abdülkadirler komünist

iftiraları ile hapishanelerde gile doldurmaya terkedilirken; millet malına, milletin ideolojisine karşı haince sabotajlara girişen komünist çapulcular mason babalarının kanatları altında beslenmekte ve korunmaktadır.

Bu arada komünistler, millet mücadelesinin şuurla teşkilatlanmasından ürkmekte, korkmaktadır. Bütün makkeme boyunca, milletin mücadelesini imanla yürüten Mücadele Birliği'ne karşı, komünistlerin ve siyasi kürtçülerin telaşlı saldırıları bundan başka neyin ifadesidir. Millet Mücadelesi, bütün millet düşmanlarını korkutmaktadır.

Ama şurasını bütün cihan bilir ki, Türkiye'de Yavuzların, Abdülkadirlerin ve Kâzımların mücadelesi, komünist iftiralarıyla, mason komplolarıyla durdurulamayacaktır. Ruhilerin ve Yusufların yolunda şehit olduğu bu mücadele, önüne çıkan maskeli-maskesiz bütün millet düşmanlarını tasfiye edecek ve millet ideolojisinin saadetli hayatı mutlaka doğacaktır.

BİZİM RADYONUN ORDUYA HÜCUMU

Komünistlerin 16 Haziran günü vatansever Türk işçilerini fabrikalardan ve çeşitli iş yerlerinden zorla çıkarmaları ordunun müdahalesi ile karşılaşmıştı. Üniversite muhtariyetini kendilerine kalkan ederek devlet kuvvetlerinin müdahalesinden kaçan komünistler sokaklara ha kim olmaya kalkınca işler sarpa sardı. Ve hiç beklemedikleri bir şekilde örfi idare ilân edildi. Örfi idare bu kriptoların en çok korktukları şeydir. Kendileri örfi idareye açıkça çatmamakla beraber, bunların akıl hocası ve talimat mercii Bizim Radyo o zamandan beri örfi idareye ve orduya veryansın etmeye başlamıştır. Türk ordusuna faşist ordu diyerek komutanlarını da küçük düşürmeye çalışmaktadır. «Hükümet ve egemen çevreler her zamanki gibi işçi sınıfının bu haklı mücadelesine ordusuyla, tankları ve zırhlı birlikleriyle karşı çıkıyor. İşçi sınıfı ve emekçi halklar için savaşları tutukluyor, confuorlar.»

İSTİKBALİN BAŞBAKANI KİMMİŞ?

Ant, Türk Solu ve Emek gibi materyalist bir fikre sahip olan ve milletin sağlam inançları yerine materyalizmi yerleştirme gayreti güden bu dergilere benzer biri daha var: Devrim.

Yerli komünistlerden, Kemalizme biraz bağlılık göstermesiyle ayrılır. Onun Atatürkçülüğü de Kemalistliği de karanlık emellerine ulaşabilmek içindir.

Bir kısım komünistlerin Atatürk'ü ve devrimleri reddetmelerine rağmen bu derginin istikbalde kendini Başbakan adayı gören sahibi, kendini derin politikacı ve üstün bir strateji olarak takdime yeltenmektedir.

Kemalizm adı altında Marks'a ve Lenin'e kılıf giydirmeye kalkmak, hatırlatalım ki sizi devrimci güçlerin başbakanı (!) değil; olsa olsa Krenski'si yapar. Kendi tabirinizle şimdiye kadar işbirlikçi çevrelerin ianeleriyle, ilânlarıyla ve dayandığınız partinin manevî nüfuzuyla bu hale geldiniz. Hattâ, hattâ basın ilân kurumunun reklamları da sizlere yaradı.

İşte bu malum şahsın, malum gazetesi; 16 Martta komünistlerin kanlı ayaklanışına destan düzmekle kalmıyor, şimdiye kadar yapılması pek uygun olmayan polislin telsiz neşriyatını gazete sayfalarına aktarıyor.

Kendiniz beynelmilelci güçlerin koltuğuna oturup ahkâm keserken; ayagınızı dayadığınız gayri meşru sermayeyi bir gün kıl payı çekiverirlerse, o zaman başbakan mı yoksa boşbakan mı olursunuz, artık orasını fikir babalarınız bilir.

- ÖĞRENCİLER, ÖĞRETMENLER, SUBAYLAR, İŞÇİLER VE BÜTÜN MÜNEVVERLER!...

Yaz mevsiminde köyünüzde, kasabanızda ve bulunduğunuz şehirde güvenerek okuyabileceğiniz yegâne dava ve kadro mecmuası:

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

● Türkiye'de, Esir Türk İllerinde, İslâm Âlemi'nde ve bütün dünyada olup-biten hadiselerin en güzel yorumu;

● İlmi incelemeler;

● Bütün millet düşmanlarının gizli faaliyetleri ve iç yüzü;

● İktisadi mevzular;

● Dünya basınından yepyeni haberler ve tercümeler.

Milli Cephe'nin en çok satan haftalık mecmuası.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE'DE

ABONE OLUNUZ
ABONE BULUNUZ

ADRES :

Yeniden Milli Mücadele
Babıâli Cad. 50/4

Cağaloğlu/İSTANBUL

ALMANYA'DA İŞÇİLERİMİZ

Almanya'ya çalışmak için giden işçilerimize komünist radyoların neşriyatı ve solcu teşkilâtlar tarafından sistemli bir propaganda girilmiştir. Fakat oralarda da işçilerimiz benliklerinden kopmayıp milliyetçi dernekler kurmuşlardır.

Berlin'de kurulan «Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği «Türkischer Kultur - Und Solidaritätsverein E.V.» Türkiye'de ki hadiseleri yakından takip etmektedir. Aşağıya bize gönderdikleri kıymetli bildiriye ahyo ruz:

BÜYÜK TÜRK MİLLETİ AZİZ İŞÇİ KARDEŞİM!

Şimdi buradan ben de, bu leş kargalarına, Büyük Türk milletinin asıl evlâdı olan, yüzbinlerce üstünde Türk işçisinin hislerine tercüman olarak şu cevabı vermek isterim. Evet bir ikinci istiklâl savaşı yakındır, ve olacaktır. Fakat komünist köpeklerinin vehmettikleri gibi Türk'ün elini kolunu bağlayıp Rus veya Maocu canavarlara teslim etmek için değil. Devleti yeneden Milliyetçi esaslar üzerine kurmak için olacaktır İkinci istiklâl savaşı, bir avuç komünist, mason, siyonist ve farmason ve dua alacaksınız.

Halk düşmanlarına, imansızlara karşı yapılacaktır. Bu savaş Büyük TÜRKİYE'Yİ yeniden kurmak ve Adalet diye diye, adaletin; Hürriyet diye, diye Hürriyetin ırzına geçenlerin canını cehenneme göndermek için tahakkuk edilecektir. Mutlak hedefimiz budur. Ve bu hedefe siz değil, Büyük Türk Milletinin asıl evlâdı Türk milliyetçileri ulaşacaktır.

Avrupa'da bulunan yüzbinlerce Müslüman Türk İşçisi ve Öğrencisi bu hususta teşkilatlanmış ve en kısa zamanda Türkiye'nin kaderine kumar oynayanları silindir gibi ezip geçecektir. Haberinizi ola...

Ey iktidar edenler. Büyük milletin maneviyatını, yarımından emir yaşamasını ve haremin ismetine tasallut ettirmeyeceğiniz söz veriniz bunun için size Büyük millet iktidar verdi. Neden susturuyorsunuz bu Vatan hainlerini? Yurdumuzdan binlerce kilometre uzaklarda Ezan seslerinden mahrum çan seslerinin terennüm edildiği bu ülkede bizi ağlatmağa hakkınız yoktur. Kendinize gelin, silkinin, uyanın. Aksi halde Eller Allah'a kalktı, dua yerine bedmason, siyonist ve farmason ve dua alacaksınız.

İlhamî Soysal

Akşam'ın Gayreti

Yahudi, Hristiyan, Mason ve diğer azıllı düşmanlarımız asırlardır dinimizi devletimizi ve aziz vatanımızı parçalamakla meşguldürler.

20 milyon kilometre karelik topraklardan elimizde kala kala Anadolu kaldı. Bizim şehitlerimizin mübarek kanlarıyla yoğrulmuş olan Anadolu toprakları da parçalanmak istenmektedir.

Rus'un, Bulgar'ın ve Yunan'ın içimizdeki ajanları Anadolu'yu da milletimize çok görmekteler. Türkiye'yi parçalamakla vazifeli olan bu hainlerin ihanetlerini sözlerinde, yazılarında ve çizgilerinde görmekteyiz.

İlhamî Soysal'ın Akşam gazetesinde yayınlanan yazı dişi ile ilgili Türkiye haritasında Hatay ve İskenderun gösterilmemiştir. Hatay ve İskenderun'u Türkiye haritasında ancak Yahudiler, Ruslar veya onların işbirlikçileri göstermezler.

İsrail parlamentosunun kapısındaki haritada Hatay ve İskenderun dahil Fırat'a kadar olan bütün topraklar müstakbel Yahudi yurdu olarak gösterilmiştir. Yahudi çocukları bu haritayı çizer ve bu haritayı öğrenirler. Bu durum karşısında Türkiye'de vatan topraklarını yurt dışında bırakan haritaları çizenlerle yurt dışında İsrail'de, Rusya'da ve diğer memleketlerde aynı tip haritaları çizip yayanlar arasında bir akrabalığın olması gerekmektedir. Bu akrabalık soydan önce fikirdir, imanda ve idealde olan akrabalıktır.

İlhamî Soysal'lar bu türlü vatan parçalama faaliyetlerine ne zamana kadar devam edeceklerdir?

Bu sorunun cevabını belki de bugünkü mesullerden önce millet verecektir.